

୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଦିନ ଥିଲା ସ୍ଵାପୀ
ପରିବାର ଭିତରେ ନାରୀ
ତା' ଦୁନିଆ ଦେଖୁଥିଲା
ସାମାଜିକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ
ଭିତରେ ତା' ଆଶା
ଆକାଂକ୍ଷା କୁହୁଳି
କୁହୁଳି ଲିଭି ଯାଉଥିଲା
ସିନା ଜଳି ପାରୁ ନ
ଥିଲା। ହେଲେ ଏବେ
ବଦଳି ଯାଇଛି ସମୟ।
ତା'ର ସଂଘର୍ଷ ତାକୁ
ସଫଳତା ଦେଇଛି।
ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବାର
ରାସ୍ତା ଦେଖାଇଛି।
ପ୍ରମାଣ କରିଛି ସତରେ
ସେ ଅନନ୍ୟା...

ଅନନ୍ୟା

ଝି
ର
ଦ
ନ

ଅନନ୍ୟା

ଆଉ ଅସୂର୍ଯ୍ୟାଂସଣା ହୋଇ ରହିନି ଆଜିର ନାରୀ। ତୁଳି ମୁଣ୍ଡରେ ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଜାଳି ଦେଉଥିବା ଗୃହବଧୂ ଏବେ ଧାଡ଼ି ଆଗକୁ ଯିବାର ସଙ୍କଳ୍ପ ନେଇସାରିଛି। ଦବିଲା ଦବିଲା ସ୍ୱର ତା'ର କହୁଛି ସଂଘର୍ଷର କଥା। ପୁରୁଷଙ୍କ ସହ ସମାନ ହୋଇ ସମ୍ମାନର ସହ ବଞ୍ଚିବାର ରାସ୍ତା ବି ଡିଆରି କରି ଚାଲିଛି। ଯେଉଁ ରାସ୍ତାରେ ସଂରକ୍ଷଣର କଥା ଆସୁଛି, ସଶକ୍ତୀକରଣର ସ୍ୱର ଶୁଭୁଛି। ଲିଙ୍ଗଗତ ସମାନତାର କଥା ବି କୁହାଯାଉଛି। ତେବେ ନାରୀଟିଏ ନାରୀ ହୋଇ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଏସବୁ ସତରେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ରଖୁଛି ତାକୁ ନେଇ କ'ଣ କୁହନ୍ତି ଆଜିର ନାରୀମାନେ...

ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହଭାଗିତା ରହୁ
—ମିନତି ବେହେରା

ସେ ସମାନତାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତି। ସହଭାଗିତାର କଥା କୁହନ୍ତି। ତାଙ୍କ ମତରେ ନାରୀଟିଏ ସେହିଦିନ ସମ୍ମାନର ସହ ଜିଇପାରିବ, ଯେବେ ପ୍ରତିକ୍ଷେତ୍ରରେ ତା'ର ପୁରୁଷ ସହ ସହଭାଗିତା ରହିପାରିବ। ଇଏ ହେଲେ ମହିଳା କମିଶନ ଅଧକ୍ଷା ମିନତି ବେହେରା। ରେଭେନ୍ସାରେ ପଢ଼ି କରିବା ପରେ ଏଲ୍ଏଲ୍‌ସି କରନ୍ତି। ଅଧ୍ୟାପିକା ଭାବରେ ଚାକିରିରେ ଯୋଗ ଦେବାର ଥାଏ। କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତି ବଦଳିଯାଏ। ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଜିଲା ପରିଷଦ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଲଢ଼ି ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି। ଆଉ ଏହିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ତାଙ୍କର ଉଚ୍ଚତମ ରାଜନୈତିକ ଓ ସମାଜ ସେବାର ଯାତ୍ରା। ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଅନୁଷ୍ଠାନର ବିଭିନ୍ନ ପଦପଦବୀରେ ରହିଥିବା ମିନତି ୨୦୧୫ରୁ ୨୦୧୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲେ ଭିନ୍ନସମ କମିଶନର ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍। ପରେ ୨୦୧୮-୨୦୧୯ ବିଜୁ ମହିଳା ଜନତା ଦଳର ସଭାନେତ୍ରୀ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାାଇବା ପରେ ୨୦୧୯ ଅଗଷ୍ଟ ୨୦ ତାରିଖରେ ମହିଳା କମିଶନ ଅଧକ୍ଷାଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି। ଆଉ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବରେ ଧରିନିଅନ୍ତି କେମିତି ପ୍ରତିଟି ମହିଳା ସମାଜରେ ସମ୍ମାନର ସହ ବଞ୍ଚିପାରିବ। ମିନତି କୁହନ୍ତି, 'ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଲି ଦେଖିଲି ଗୋଟେ କେସ୍‌ର ତେସ୍ ପଡ଼ିବାକୁ ମାସକରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଲାଗିଯାଉଥିଲା। ମୁଁ ତାକୁ ପଦର ଦିନକୁ ନେଇ ଆସିଲି। ଏମିତିକି ଗୋଟେ ଗୋଟେ କେସ୍ ଦୁଇ ତିନି ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ସମାଧାନ ହୋଇଛି। ଜଏନ୍ କରିବା ବେଳେ ୧୨ ହଜାର କେସ୍ ଥିଲା। ଏବେ ୬ହଜାର ୫ଶହ ଅଛି। ମାର୍ଚ୍ଚ ବେଳକୁ ୬ ହଜାର ତଳକୁ ରହିବ ବୋଲି ଆଶା। କରୋନା ସମୟରେ ସାମ୍ପନା ସାମ୍ପନି କାର୍ଡ୍‌ସେଲିଂ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଭର୍ଚୁଆଲ୍ କାର୍ଡ୍‌ସେଲିଂ ମାଧ୍ୟମରେ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛୁ। କାର୍ଡ୍‌ସେଲିଂ ପରେ ବହୁତ କେସ୍ ସମାଧାନ ହୋଇପାରିଛି। ବିଶେଷ କରି ଏହି ସମୟରେ ଆମେ ଆଉ ଗୋଟିଏ କାମ କରିଛୁ। ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ଅଧିକାର ରହିଛି, କ'ଣ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଓ ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି— ସେସବୁକୁ ଆମେ ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବହି କରିଛୁ। ଆଉ ଏ ଭିତରେ ୧୦ରୁ ୧୫ ହଜାର ବହି ବାଣ୍ଟି ସାରିଛୁ। ଆମେ ଚାହିଁଛୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳା ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ ସବୁ ଆଇନଗତ ଦିନ ରହିଛି। ଅଧିକାଂଶ ଅଶିକ୍ଷିତ ମହିଳା ଜାଣି ନ ଥାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ କାହା ପାଖରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବେ। ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲଜା ଯୋଗୁ ଇଚ୍ଚତ ଯିବାର ଭୟରେ ଅନେକ ମହିଳା ରୁପ୍ ରହିଯାନ୍ତି। ଜାଣି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ କେଉଁଠି ଓ କାହା ପାଖରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବେ। ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଏହିକ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ମିଶନ ଶକ୍ତି ମା'ମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୁସ୍ତକା

ବ୍ୟାୟାଜିଛି। ଆମେ ଚାହିଁଛୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିଳା ତାଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣନ୍ତୁ। ଆମେ କେନ୍ଦ୍ରର ଇକ୍ୱାଲିଟି କଥା କହୁଛେ, ଯାହା କି ଏ ବର୍ଷ ମହିଳା ଦିବସର ଥିମ୍ ରହିଛି। ଏହି ସମାନତା ଆମ ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ପରିବାରରୁ ଆସିବା ଦରକାର। ଯେଉଁ ସୁବିଧା ଆମେ ପୁଅକୁ ଦେଇଛୁ ସେହି ସୁବିଧା ଆମେ ଝିଅକୁ ଆଦୌ ଦେଉନାହିଁ। ପ୍ରଥମେ ଏହି ମାନସିକତା ବଦଳିବା ଦରକାର। ତେବେ ସବୁଠୁ ବଡ଼ କଥା ମହିଳାଟିଏ ସଶକ୍ତ ହେବା ଦରକାର। ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ ଯେଉଁଠି ଅଧିକାର ମିଳୁନି ସେଠାରେ ଅଭିମାନ ନ କରି ଅଧିକାର ଛଡେଇ ଆଣିବା ଦରକାର।

ତେବେ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ କଥା ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଶ୍ନ ହୋଇ ଛିତାହୋଇଛି ସେଇଟା ହେଲା ଜଣେ ମହିଳା ଆଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ ଜରୁରୀ କି ନା? ଏ ନେଇ ମିନତିଙ୍କର ସ୍ପଷ୍ଟ ମତ ଯେ, 'ସଂରକ୍ଷଣ ଜରୁରୀ'। ଏଇଥିପାଇଁ ଯେ ମହିଳାମାନେ ସ୍ୱାଭିମାନ। ସମଗ୍ରଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ସେ ନିଜକୁ ସବୁବେଳେ ବଳି ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ସାଲିସ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ। ତେଣୁ ରାଜନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ କି ଚାକିରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ, ସଂରକ୍ଷଣ ରହିବାଦ୍ୱାରା ମହିଳାଟିଏ ଆଗକୁ ଯାଇପାରୁଛି। ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ମହିଳା ସିଟ୍ ହେବା ପରେ ବହୁତ ମହିଳା ଆଗକୁ ଆସିଛନ୍ତି। ଚାକିରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ୩୩ ପ୍ରତିଶତ ନ ହୋଇ ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ସଂରକ୍ଷଣ ରହିଲେ ମହିଳାମାନେ ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ତରରେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ହୋଇପାରିବେ। ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ଥିତି ସୁଦୃଢ଼ ହେଲେ ନିର୍ଯାତନା ହାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ହ୍ରାସ ପାଇବ। ନାରୀଟିଏ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବଞ୍ଚିପାରିବ। ଗରିବ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାକୁ ମାଗଣା କରାଯାଉ। କାରଣ ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ଚାପରେ ଅନେକ ମେଧାବୀ ଝିଅ ଆଗକୁ ପଢ଼ି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ଏଠାରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଜରୁରୀ ହୋଇ ପଡ଼େ। ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲଢ଼ୁଥିବା ମିନତି ବେହେରାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସେହିଦିନ ନାରୀଟିଏ ସମ୍ମାନର ସହ ବଞ୍ଚିପାରିବ ଯେଉଁଦିନ ତାକୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ମିଳିବ। ସହ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତା'ର ସହଭାଗିତା ରହିବ।

ସଂରକ୍ଷଣ ନୁହେଁ ସଶକ୍ତୀକରଣ ଆବଶ୍ୟକ—ସରୋଜିନୀ ସାହୁ
ସରୋଜିନୀ ସାହୁ। ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ନିଆରା ସ୍ୱର। ସେ ସ୍ୱର ଯେତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ, ସେତିକି ନିର୍ଭୀକ, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ତାଙ୍କ ଗଳ୍ପ, ଉପନ୍ୟାସଗୁଡ଼ିକରେ। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଇଛି, ଝଡ଼ ଉଠିଛି। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଦୃଢ଼ତା ଆଗରେ ସବୁ ହାର୍ ମାନିଛି। ଛଳନାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ କି ଲେଖକୀୟ ଖୋଳପା ପିନ୍ଧି ଲେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ପିଲାବେଳୁ ହିଁ ସେ ବେଶ୍ ସ୍ପଷ୍ଟବାଦୀ। ସରୋଜିନୀ କୁହନ୍ତି 'ମୁଁ ନାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ମୋ ଅଧିକାଂଶ ଗଳ୍ପର ମୁଖ୍ୟ ଚରିତ୍ର ନାରୀ ହିଁ ଥାଏ। ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସାମାଜିକ, ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ନାରୀ ପୁରୁଷଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ। ନାରୀର ବିଭିନ୍ନ ଅବସ୍ଥା ଓ ଭୂମିକାକୁ ନେଇ ମୋର ଗଳ୍ପ ଗତିଶୀଳ। କାହିଁକି ନା ଏସବୁକୁ ମୁଁ ଆଜ୍ଞେ ନିଭାଇଛି। ଏହା କେବଳ ନିଜକୁ ଅନୁଭବ କଥା। ଏହାକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ କେହି ବାମାବାଦୀ କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନାରୀ ଯେମିତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର,

କୃଷ୍ଣା ମହାନ୍ତି

ଦିଏ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରର ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ ଚିକକକୁ ଶିଖାରେ ପରିଣତ କରିବା ଲାଗି ସେ ଦିନ ରାତି ଏକାକାର କରି ଲାଗିଛନ୍ତି । ଅଶୀତିପଦ ବୟସରେ ତାଙ୍କଠାରେ କ୍ଳାନ୍ତି ଲେଖମାତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ଅଧିକତା ଆଖିରେ ତାଙ୍କର ଅସୁମାରି ସ୍ଵପ୍ନ ଏକ ସୁସ୍ଥ ତଥା ବିକଶିତ ସମାଜ ପାଇଁ । ଅରଟରେ ସୂତା କାଟିବାଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପିଲାଙ୍କୁ ନୃତ୍ୟ, ଚିତ୍ରକଳା, ସଙ୍ଗୀତ ଶିଖାଇବା ଯାଏ ସବୁକାମରେ କୃଷ୍ଣା ମହାନ୍ତି ଏବେ ବି ତପୁର । ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣକୁ ନେଇ କୃଷ୍ଣା କୁହନ୍ତି, ' ନାରୀ କେବଳ ପୁରୁଷଙ୍କର ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ ହୋଇ ରହିବ ବୋଲି ଭାବୁଥିବା ଏବଂ ତା' ଉପରେ ନିଜର ମାଲିକାନା ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ପୁରୁଷପ୍ରଧାନ ସମାଜକୁ ଆପଣାକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିବା କେତେଜଣ ମହିଳା ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣ କଥା ଭାବିଲେ । ମୁଁ ମନେକରେ ନାରୀ ସବୁବେଳେ ସଶକ୍ତ । ତା' ନ ହେଲେ ସେ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ ଭଳି କଷ୍ଟ କାମ କରୁଛି କେମିତି ! ପୁରୁଷ ଯେପରି କେତେକ କାମ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ, ସେହିପରି କେତେଜଣ ନାରୀ ମଧ୍ୟ ସବୁ କାମ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଆସନ୍ତି । କ୍ଷମତା ବା ଅକ୍ଷମତା ଉପରେ ଅଧିକାର ନିର୍ଭର କରେନାହିଁ । ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଶକ୍ତି ଉପରେ କ୍ଷମତା ନିର୍ଭର କରେନାହିଁ । ପୁରାଣଠାରୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ବହୁ ସଂଗ୍ରାମ ଦେଖିଲେ, ସଶସ୍ତ୍ର ଓ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଅହିଂସା ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲେ, ଯେଉଁଠି ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ କାନ୍ଧିଙ୍କୁ କାନ୍ଧ ମିଳାଇ ସଂଗ୍ରାମ କଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ପ୍ରଶ୍ନ ନାହିଁ । ତେବେ ସମ ଅଧିକାର ତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରହିବ । ଏ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏହାକୁ ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ କାହିଁକି ? ଗୋଟିଏ ଗାଡ଼ିର ବୁଲିବା ବା ବହୁ ଅଧିକ ଚଳ ଥାଏ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଚଳ ମହଙ୍ଗୁପୁର୍ଣ୍ଣ, ସେହିପରି ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଆପଣା ସ୍ଥାନରେ ମହଙ୍ଗୁପୁର୍ଣ୍ଣ ଏକଥା ଆମେ ବୁଝିଗଲେ ଅଧିକାର ଯେ ସମାନ ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା । ପରସ୍ପରକୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ସହ ପରିବାର ହେଉ ବା ସମାଜରେ ଯେଝା ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିବା ସହ ଜଣେ ଅନ୍ୟର ପରିପୁରକ ହୋଇପାରିବେ ।

ନାରୀ ନିଜେ ସଶକ୍ତ- ଭବାନୀ ଭୂୟାଁ
ବାଲିଆପାଳ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଘାଟି ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନରେ 'ସେଠାକାର ଲୋକଙ୍କ ଆଖିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ରମ୍ୟାଦେବୀ ନାମରେ ପରିଚିତା ଭବାନୀ ଭୂୟାଁ ଜଣେ କବି, ଚିତ୍ରକର, ସମ୍ପାଦିକା ଏବଂ ସାମାଜିକ କର୍ମୀ । ଗଲା ବଡ଼ିଶ ବର୍ଷ ଧରି ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ ଆନ୍ଦୋଳନ ଯଥା ମଦ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଗୋପାଳପୁର ଟାଟା ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ, ପୋଲିସ୍ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ, ବାଲିଆପାଳ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଘାଟି ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନ, ସିପସରୁବାଲି ଆନ୍ଦୋଳନ, ବିଭିନ୍ନ ପରିବେଶ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଭବାନୀ । ଅନେକ ସମୟରେ ଜନ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଗଣସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ କରୁଥିବା ଭବାନୀ ଭୂୟାଁଙ୍କ ସ୍ଵର ସ୍ଵସ୍ତ ଓ ନିର୍ଭୀକ । ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ଭବାନୀ କୁହନ୍ତି, 'ତଥାକଥୂତ

ଭବାନୀ ଭୂୟାଁ

ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣ ଏକ ରାଜନୈତିକ ଶସ୍ତ୍ରା ପ୍ରଚାର । ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣ ନାଁରେ କିଛି ମହିଳାଙ୍କୁ ପକେଟ୍ରେ ରଖି ନିଜର ଭୋଗ ବ୍ୟାଙ୍କୁ ଗଢ଼ିତ ରଖିବା ହେଉଛି ଏକ ରାଜନୈତିକ କୌଶଳ । ନାରୀ ନିଜେ ସଶକ୍ତ । ପୁରୁଷ ସହିତ ସମାନ ଅଧିକାରର ଭାଗୀଦାର ସେ । ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ପ୍ରତିଶତ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଗଲା, ଏ ସବୁ ଦୟା କାହିଁକି ? ନାରୀ ପୁରୁଷ ସହିତ ସମକକ୍ଷ, ପୁରୁଷ ସହ ସମାନ ତାଳରେ ଚାଲିବ ତେଣୁ ଦୟା କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଆସୁଛି କୁଆଡ଼ୁ ? କେହି ତାକୁ ଦୟା କରି ସଶକ୍ତ କରିବ କ'ଣ ? ତା' ଭିତରେ ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଆମ ପୁରୁଷତାନ୍ତ୍ରିକ ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାକୁ ସେ ସବୁ ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ କରି ତାକୁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ହିସାବରେ ନ ଦେଖି ଏକ ନାରୀସଭା ହିସାବରେ ଦେଖେ । ଗାଁ ଗାଁରେ, ସାହି ବସ୍ତି ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରୁପ୍ କରି, ଗ୍ରୁପ୍ ଲୋନ୍ଦର ଭେଲିକି ଦେଖାଇ ନାରୀ ଭିତରେ ଥିବା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିକୁ (ଆନ୍ଦୋଳନାତ୍ମକ ଶକ୍ତି) ଦୁର୍ବଳ କରିବା, ଦେଶପ୍ରତି, ସମାଜପ୍ରତି ଏବଂ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ତା'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ବିକାଶୋଦ୍ଦୀନୀ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଦବେଇ ରଖିବା ହେଉଛି ସଶକ୍ତୀକରଣର ଏକ ଗୁଡ଼ ପ୍ରୟାସ । ସେ ନିଜେ ସଶକ୍ତ ଏବଂ ନିଜକୁ ହିଁ ସଶକ୍ତ କରି ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ତିଆରି କରିବା ଦରକାର । ସେଥିପାଇଁ କଡ଼ାକଡ଼ି ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହେବା ଦରକାର, ଯେପରି ନାରୀ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵରେ, ନିର୍ଭୟରେ ପୁଅଙ୍କ ଭଳି ଚଳପ୍ରଚଳ ହୋଇପାରୁଥିବ ଏବଂ ସବୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ଅଧିକାର ପାଇପାରୁଥିବ । ବୁଦ୍ଧିରେ, ଜ୍ଞାନରେ, ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ସେ ପୁରୁଷଠାରୁ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ତା'ର ଅନନ୍ୟତାର ବହୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଛି । ମୁଁ ବିଭିନ୍ନ ଆନ୍ଦୋଳନ ସହ ଜଡ଼ିତ । ୧୯୮୦ ଦଶକର ବାଲିଆପାଳ ଆନ୍ଦୋଳନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଡିଜିଟାଲ ଜିନିଷ ବିରୋଧୀ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଦେଖି ନାରୀ ଭିତରେ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ସେ ଆଜି ପଛକୁ ଡୁଲେଇ ନ କରି ପୁରୁଷ ସହିତ କାନ୍ଧକୁ କାନ୍ଧ ମିଶାଇ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ତେଜସ୍ଵୀ କରିଛନ୍ତି । ଏପରିକି ପ୍ରାୟ ସବୁ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଦେଖାଯାଇଛି ନାରୀ ପୁରୁଷକୁ ପଛରେ ରଖି ପୋଲିସର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇଛି । ଏପରି କି ସେ କହିଛି, 'ଆମେ ତିରିଲାଟୁକ ମାଟି ପାଇଁ ଆଗେ ମରିବୁ , ଆମର ମରବନ୍ଦୁକକୁ ଆଗକୁ ଛାଡ଼ିବୁନି । ଆମେ ମଲେ ଚଳିବ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଛାଡ଼ିବୁନି । ଏଥିରୁ ନାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଶକ୍ତିକୁ ସହଜରେ ଅନୁମେୟ କରିବୁ । ଆମେ ଆଦିବାସୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଯିବା, ସେଠି ଦେଖିବା ନାରୀ ପୁରୁଷ ଭଉଣ୍ଡେ ଖଟନ୍ତି , କାହାରି କାହା ପ୍ରତି ବୈରତା ନାହିଁ ବରଂ ସେଠି ନାରୀର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଏ । ଘରକରଣାଠାରୁ ଦେଶକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଯାଏ ନାରୀ ତା'ର ଅନନ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରିପାରିଛି । ସେ ଅନନ୍ୟା ତା'ର ଅନନ୍ୟତାକୁ ସେ ନିଜେ ହିଁ ତିଆରି କରିବ ।

ଶାଶୁତୀ କର

ମିନତି ବେହେରା

ସରୋଜିନୀ ସାହୁ

ଦିଗକୁ ଜଣେ ମୁକ୍ତାବୁର । ତାଙ୍କର ମୁକ୍ତ ବିଚାର ପାଇଁ ସେ ସୁପରିଚିତ । ସେ ସଫ୍ଟ ସ୍କିଲ୍ ଏବଂ ଲାଇଫ୍ ସ୍କିଲ୍‌ର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣଦାତ୍ରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଗତ ଦଶବର୍ଷ ଧରି ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ବ୍ୟବହାରିକ କୌଶଳ ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଯୋଗାଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ଏନ୍-ଏଲ୍‌ପିର ଜଣେ ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା । ସେ ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି ଯେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମାଜରେ ନାରୀ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ସଶକ୍ତ ମନେକରିପାରିବ । ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣର ଆଶ୍ୟକତା ସମ୍ପର୍କରେ ଶାଶୁତୀ କୁହନ୍ତି, 'ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣ ଏକ ବହୁଧା ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ଯାହା ଏକ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଯେ ନାରୀ କହିଲେ ଏକ ସମଭାବ ସମ୍ପନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ମାନବ ସମାଜ ଭଳି ବିବିଧତାଭିତ୍ତିକ । ସଶକ୍ତୀକରଣ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଶବ୍ଦ ଯାହାର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି କିଛିଟା ନକାରାତ୍ମକ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣ କଥା କହୁ ଆମେ ଶୋଭା କରୁ ଯେ ପୁରୁଷତନ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତ୍ତିରେ ପ୍ରଶାଳୀଗତ ଆଧିପତ୍ୟ ଦେଇ ନାରୀକୁ ଶକ୍ତିହୀନ କରାଯାଇଛି । ବିତ୍ତମନା ଏହା ଯେ, ଆମେ ନାରୀର ସଶକ୍ତୀକରଣ ପାଇଁ ପୁରୁଷତାନ୍ତ୍ରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଖରେ ଆବେଦନ କରୁଛୁ । ମୁଁ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ଯେଉଁଠି ସମ୍ମାନ, ମାନବିକତା ଓ ନ୍ୟାୟ ଅଛି ସେଠି ନାରୀ ନିଜକୁ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବେ ସଶକ୍ତ ମନେକରିବ । ନାରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଜୈବ ଦିଗରୁ ଭିନ୍ନ । ପ୍ରକୃତି ନାରୀକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଶକ୍ତି ମଣ୍ଡିତ କରି ଗଢ଼ିଛି । ନାରୀକୁ ତା'ର ଅନ୍ତଃ ସାମର୍ଯ୍ୟ ବୁଝିବାର ଆଶ୍ୟକତା ଅଛି । ସତ କହିଲେ ସହିବାର ନାରୀ ସର୍ବାଗ୍ରା । କିନ୍ତୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜିଯାଏ ଯେବେ ନାରୀ ସହିବାର ସାମା ଚପିଛି, ଅତ୍ୟାଚାରିତ ହୋଇଛି, ସେ ମୁହିଁ ଖୋଲିଛି, ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛି । ତା ସାହସ ଓ ଶକ୍ତି ଆଗରେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଛି ସମାଜ ।

-ରୋଜାଲିନ୍ ମହାନ୍ତି

କ୍ରେୟନ୍ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍: ଏହି ଟାଇପର ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ସ ଉଭୟ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ଓ ଲିପ୍‌ବାମ୍‌ର ଫାଇଦା ମିଳିଥାଏ। ଡା'ଛଡ଼ା ଏହା ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଓ ଟେକ୍ସଚରରେ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାଏ। କ୍ରେୟନ୍ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ହେଁ ଏହା ଡା' ତୁଳନାରେ ଟିକେ ଥିକ୍ ହୋଇଥାଏ; ଫଳରେ ଏହା ବହୁତ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଠରେ ରହିଥାଏ। ତେଣୁ ଯେଉଁ ମହିଳାମାନଙ୍କର ଓଠ ଶୀଘ୍ର ଶୁଖି ଯାଉଥିବାର ସମସ୍ୟା ରହିଥାଏ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରେୟନ୍ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ଏକ ଭଲ ଅସ୍ତ୍ର ହୋଇପାରେ।

କ୍ରିମ୍ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍: ଏହି ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ଓଠକୁ ସ୍ଥୂଳ ଲୁକ୍କ ଦେଇଥାଏ ସତ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଇଶୁରାଇକରର ମାତ୍ରା ଟିକେ ଅଧିକ ଥାଏ। ଫଳରେ ଏହା ବେଶି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓଠରେ ରହେନାହିଁ, ଶୀଘ୍ର ଛାଡ଼ିଯାଏ। ଡା'ଛଡ଼ା କ୍ରିମ୍ ଟେକ୍ସଚର୍ ପାଇଁ ବେଳେବେଳେ ଏହା ଲିପ୍ ଲାଇନର ବାହାରକୁ ବାହାରିଗଲା ଭଳି ମଧ୍ୟ ଲାଗିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଟାଇପର ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍‌କୁ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଲିପ୍ ଲାଇନର୍ ଲଗାଇବା ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ।

ଗ୍ଲସି ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍: ଏହା ଓଠକୁ ସାଇନିଂ ଲୁକ୍କ ଦେଇଥାଏ। ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଓଠ ଟିକେ ପତଳା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ପରଫେକ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ଏହା ସେମାନଙ୍କ ଓଠକୁ ମୋଟା ଏବଂ ପୂରିଲା ପୂରିଲା ଦେଖାଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ତୁଳନାରେ ଏହା ଶୀଘ୍ର ଫେଡ଼ ହୋଇଯାଏ। ତେଣୁ ଯଦି କୌଣସି ପାର୍ଟି କିମ୍ବା ଫଙ୍କସନ୍‌ରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବାର ଥାଏ; ତା'ହେଲେ ଏହି ଟାଇପର ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ନ ଲଗାଇବା ଠିକ୍ ହେବ।

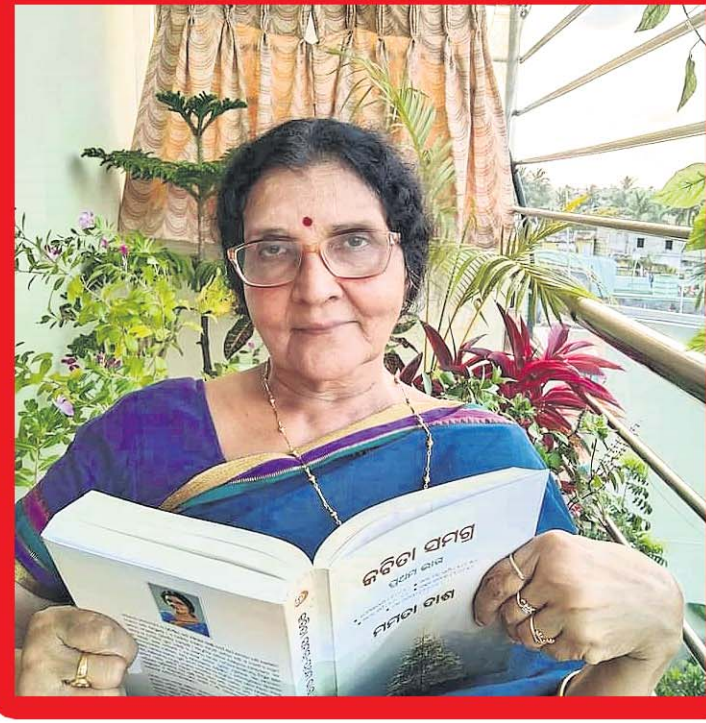
ଶିୟର୍ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍: ପ୍ରତିଦିନ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଧରଣର ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ପୂରା ପରଫେକ୍ଟ ହୋଇଥାଏ। ଡା'ଛଡ଼ା ଏହି ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ପାଇଁ ଲିପ୍ ଲାଇନର୍ ନ ଲଗେଇଲେ ବି ଚଳିବ। କାରଣ ଏହା ନାଚୁରାଲ୍ ଲୁକ୍କ ଦେଇଥାଏ। ଆଗ୍ରାକ୍ତିଭ୍ ଲୁକ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଓଠରେ ହାଲ୍‌କା ଲିପ୍ ବାମ୍ କିମ୍ବା ଖାଲି କନ୍‌ସିଲର୍ ଟିକେ ଲଗାଇଲେ ବି ଚଳିବ।

ମ୍ୟାଟ୍ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍: ଏଥିରେ ମଇଶୁରାଇକରର ମାତ୍ରା ଟିକେ କମ୍ ଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଏହାର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ଗୁଣ ହେଉଛି ଏହା ଅନ୍ୟ ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ପରି ଏତେ ଶୀଘ୍ର ଖରାପ ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଓଠରୁ ଶୀଘ୍ର ଛାଡ଼େ ନାହିଁ। ତେଣୁ ବହୁତ ସମୟ ଧରି ଚାଲୁଥିବା ପାର୍ଟି, ଫଙ୍କସନ୍ ପାଇଁ ଏହି ଟାଇପର ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍ ଲଗାଇବା ଏକ ଭଲ ଅସ୍ତ୍ର। କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଲଗାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଓଠରେ ସାମାନ୍ୟ ଲିପ୍‌ବାମ୍ ଲଗାଇବାକୁ ଜମା ଭୁଲନ୍ତୁ ନାହିଁ। ତେବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଓଠ ଶୀଘ୍ର ଶୁଖିଯାଏ, ସେମାନେ ଏହି ଲିପ୍ଷ୍ଟିକ୍‌କୁ ବ୍ୟବହାର ନ କରିବା ଭଲ।

ଲିପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍

ନାରୀଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କ ଓଠ। ଆଉ ଏହାକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ପାଇଁ ଏଥିରେ ଲିପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍ ଲଗାଇବା ଯେତିକି ଜରୁରୀ, ପରଫେକ୍ଟ ଲିପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍‌ର ଚୟନ କରିବା ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଆବଶ୍ୟକ। ଯଦି ଏଥିରେ ଟିକେ ଏପଟ ସେପଟ ହୋଇଯାଏ; ତା'ହେଲେ ଲୁକ୍କ ଖରାପ ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ତେଣୁ କେଉଁ ଓଠ ପାଇଁ କିଭଳି ଟାଇପର ଲିପ୍‌ଷ୍ଟିକ୍ ଚୟନ କରିବା ଦରକାର ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ରହସ୍ୟମୟ ବିଭୋରତା କବି ଗମତା

ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରବାହକୁ ତାଙ୍କ କବିତା ଯେମିତି ତୋଳିନେବାକୁ ଚାହେଁ ଶବ୍ଦ ଓ ଛନ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ। କବିତାରେ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବନର ଲାଳିତ୍ୟ, କୋମଳତା, ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିଫଳନ ଘଟାଉଥିବା ଏହି କବି ହେଉଛନ୍ତି ମମତା ଦାଶ..

କବିତାରେ ଜୀବନର ରହସ୍ୟ ଫୁଟାଉଥିବା ପୁଣି ଉତ୍ତରଣର ସମ୍ଭାବନା ପ୍ରକଟ କରୁଥିବା, ନିଜର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦତାବାଦୀ ଆବେଗ ସହିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅନ୍ୱେଷଣର ମଧୁର ସମନ୍ୱୟ ଘଟାଉଥିବା ନିରନ୍ତର ଭାରତୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଆଲୋକରେ ନିଜ ସର୍ଜନାକୁ ବାଟ କଢ଼େଇ ନେଉଥିବା, ଗପ ଓ ଉପନ୍ୟାସରେ ନିବିଡ଼ ଲୋଭିବାପଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଗତିଶୀଳତା ଫୁଟାଉଥିବା ପୁଣି ଦୃଶ୍ୟମାନ ଅନୁଭବର ଅନ୍ତରାଳରେ ଥିବା ସ୍ୱନ୍ଦନକୁ ଖୋଜି ପାଉଥିବା ଜଣେ ସାଧୁକା ହେଲେ ମମତା ଦାଶ । ୪ ଅକ୍ଟୋବର ୧୯୪୭ ଜଗତସିଂହପୁରଠାରେ ମମତାଙ୍କ ଜନ୍ମ । ବାପା ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଓ ମା' ପଙ୍କଜବାଳା ମହାପାତ୍ର । କବିତା ରଚନା ଯେମିତି ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ପ୍ରବାହ ସହ ଜଡ଼ିତ । ମୁଖ୍ୟତଃ କବି ଭାବରେ ପରିଚିତ ମମତା କବିତାରେ ଜୀବନର ଲାଳିତ୍ୟ, କୋମଳତା, ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିଫଳନ ଘଟାନ୍ତି । ଦୃଶ୍ୟମାନ ଜଗତର ସାମାନ୍ତ ସେପାରେ ଥିବା ରହସ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଭିତରର କବିସଭାର ଆକର୍ଷଣ ଡାକୁ । ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରବାହକୁ ତାଙ୍କ କବିତା ଯେମିତି ତୋଳିନେବାକୁ ଚାହେଁ ଶବ୍ଦ ଓ ଛନ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ । ସେ ନିଜେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣପ୍ରାପ୍ତ ଗାୟିକା । ତେଣୁ ତାଙ୍କ କବିତାର ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ସଙ୍ଗୀତର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଥାଏ । କଥ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ସଙ୍ଗୀତମୟତା ତାଙ୍କ କବିତାର ଏକ ଆଚ୍ଛନ୍ନକାରୀ ଶକ୍ତି ।

ଅଳ୍ପ ଅକ୍ଷର ଓ ସ୍ୱଳ୍ପ ଆଲୁଅର ଭୂଇଁ ଉପରୁ ତାଙ୍କ କାବ୍ୟସଭା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାର ଉପାଦାନ ଖୋଜେ । ଅରଣ୍ୟ, ଉପବନ ଇତ୍ୟାଦି ତାଙ୍କ କବିତାରେ ପାଇଥାନ୍ତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ । ଏହା ପ୍ରମାଣିତ କରେ ରହସ୍ୟ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଆକର୍ଷଣର ଦୂର୍ଦ୍ଦିବାରତା । ସେ ସମୟ ଦେଇ ସମୟାତୀତ ଅନୁଭବରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚଳେଇଥାନ୍ତି କାବ୍ୟିକ ଅଭିସାର । କବିତା ସଙ୍କଳନଗୁଡ଼ିକ ନୈମିଷାରଣ୍ୟ, ଏକତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଅବାକ୍ ସ୍ୱର୍ଗ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଉପବନ, ନୀଳ ନିର୍ବାପନ, ହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣା, ଶୁଭ୍ର ଧାରା, ମାୟାକ୍ଷକାର, ରାଗ ଲଳିତ (ପ୍ରେମ କବିତା ସଂକଳନ), ଶୂନ୍ୟ ଚିତ୍ରାୟନ । ମମତା ଦାଶଙ୍କ କବିତା ସମଗ୍ର (ପ୍ରଥମ ଭାଗ) ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ସାରି ପାଠକଙ୍କ ଆଦର ଲାଭ କରିସାରିଛି । ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଜଗତର ସକାଳ, ଅନ୍ତରାଳର ଦୃଶ୍ୟ, ଅରୁଣତାର ସନ୍ଧ୍ୟା, ପରୁ ପୁରୁଷ

ଏବଂ ଉପନ୍ୟାସ 'କେହି ଜଣେ ବିଶାଖା' ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦର ଗଦ୍ୟରଚନାର ସାର୍ଥକ ଉଦାହରଣ ।) 'ଆମ ସାହିତ୍ୟରେ ଶ୍ରୀରାଧା ବିଳାସ', 'ଅତିକ୍ରମଣ ଭଳି' ଦୁଇଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ସେ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ । ତାଙ୍କ ରଚିତ ଇଂଲିଶ ପୁସ୍ତକ Makers of Indian literature (Bhubaneswar Behera), A moment beyond time (Anthology of translated English poems) ତାଙ୍କ ସର୍ଜନାର ଆଉ ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର୍ଶାଇଥାଏ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ 'ଶ୍ରୀମାଳାର ଏକେଣ୍ଡା ତିନି ଭାଗ ସହିତ, ସତପ୍ରେମ ଓ ସୁଜାତା ନାହାର, ବିଳାପ ରାୟ, ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋରଙ୍କର ପଦ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ବହି ଇଂଲିଶ ଓ ବଙ୍ଗଳାରେ ଓଡ଼ିଆକୁ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । କେନ୍ଦ୍ର ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ପ୍ରଦତ୍ତ ତାମିଲ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅନନ୍ୟ ଅବଦାନ ପାଇଁ ସେ ପାଇଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ (୧୯୮୭) ପୁରସ୍କାର, ଝଙ୍କାର କବିତା ପୁରସ୍କାର, ଗଙ୍ଗାଧର ଫାଉଣ୍ଡେଶନର ଭାନୁଜୀ ରାଓ ପୁରସ୍କାର, ଭରତ ନାୟକ ସ୍ମୃତି ସମ୍ମାନ, (ସମ୍ବଲପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ), ଭାରତୀୟ ଭାଷା ପରିଷଦ କୃତିତ୍ୱ ସମଗ୍ର ପୁରସ୍କାର(କୋଲକାତା), ସଚ୍ଚି ରାଉତରାୟ ସମ୍ମାନ, ଲେଖକ ସାମ୍ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ମାନ, ଧରିତ୍ରୀ ସମ୍ମାନ, ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ସମ୍ମାନ, ଗୋକର୍ଣ୍ଣିକା ସମ୍ମାନ, ଜୀବନରଙ୍ଗ ସମ୍ମାନ, ଇସ୍ରାହାର ସମ୍ମାନ, ନୀଳକଣ୍ଠ ସମ୍ମାନ, ଚେତାବନୀ ସାଂସଦ ସମ୍ମାନ, କାଳିନ୍ଦୀ ଚରଣ ସ୍ମୃତି ସମ୍ମାନ, ଯୁଗଶ୍ରୀ ଯୁଗନାରୀ ସମ୍ମାନ । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗରୁ ସିନିୟର ଫେଲୋଶିପ ପାଇ ଶ୍ରୀରାଧାଙ୍କର ପୌରାଣିକ, ଧାର୍ମିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଓ କାବ୍ୟିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗବେଷଣା କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଭା ମୂଳତଃ ବହୁମୁଖୀ । ତାଙ୍କ କବିତା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୱେଷଣ ଓ ଉପଲବ୍ଧିରେ ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ । ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଗର ପାଠକ ରହିଥାନ୍ତି । ଆଗକୁ ତାଙ୍କର ରଚନାମାନ ପାଠକଙ୍କୁ ଜୀବନର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅନୁଭବକୁ ଆପଣାଇବା ପାଇଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରାଇବ ।

-ମାନମୟୀ ରଥ
-ସେଣ୍ଟ ଜାଭିୟର୍ସ କିଲ୍ଡ, ବାଲିପୁଟ, ପୁରୀ
ମୋ: ୭୯୭୮୫୭୯୩୯୯

ମାମତା

—ସୁନିତା ପ୍ରଧାନ

ଦିନେ ନାହିଁ ଅଧେ ନାହିଁ, ପୁରା ଦଶମାସ ଦଶଦିନ ନିଜ ଗର୍ଭରେ ଛୁଆଟିକୁ ଧରି ଥିଲା ମାଳା । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଛୁଆର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ମନ ଭରି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲା ସେ । ଛୁଆର ପେଟରେ ଘୁରି ବୁଲିବା, ଗୋଇଠା ମାରିବାରେ ବିଭୋର ହେଇଯାଉଥିଲା । ଦୀର୍ଘ ତିନି ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରସବ ବେଦନା ସହି ଅନ୍ତ ଫାଟି ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲା ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନଟିକୁ ।

ଆଜି କିନ୍ତୁ..... ନିଜ ଜନ୍ମ କଲା ଛୁଆଟିକୁ ଆଉ କାହା ହାତକୁ ଟେକି ଦେବାକୁ କାହିଁକି କେଜାଣି ହାତଟା ଧରି ଉଠୁଥିଲା ! ତଥାପି ଛୁଆଟିକୁ ମିସେସ୍ ଦାସଙ୍କ ହାତକୁ ଟେକି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ଛୁଆଟିକୁ ଛାତିରେ ଜୋରରେ ଚାପି ଧରି ବୋକ ପରେ ବୋକ ଦେଉଥିଲା ମାଳା ! ଗରାବି କଣ ମାଆର ମମତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରେନି ? ମାଆ ହୋଇ ଛାତିରୁ ଅମୃତ ନିଗାଡ଼ି ଛୁଆକୁ ଆକର୍ଷଣ ଦୁଗ୍ଧ ପାନ କରେଇ ପାରେନି ? ତା' ହେଲେ ଏମିତି କେମିତି ନିଜ ଠାରୁ ଅଲଗା କରିପାରିବ ଭଲ !

ପିଲାଟି ପ୍ରତି ମାଳାର ଏ ମମତା ମିସେସ୍ ଦାସ ବୁଝିପାରୁଥିଲେ । ତଥାପି କହିଲେ , କଣ ମାଳା ଛୁଆକୁ ଦେଖିବା ପରେ ତୁ ମୋତେ ଆଉ ଭୁଲି ଯାଉନୁ ତ ? ? ଛଳ ଛଳ ଆଖିରେ , ଥର ଥର କଣ୍ଠରେ ଉତ୍ତର ଦେଲା ମାଳା ----

---ନାଁ ମାଆ ଭୁଲିନି ।
---କେମିତି ଭୁଲିବି ଯେ ? ମୋ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ସ୍ୱାମୀ, ତିନି ତିନିଟି ବାଳୁଟ ଛୁଆଙ୍କ ମୁହଁରେ ମୁଠାଏ ଆହାର ଦେବା ପାଇଁ ମୋ ଗର୍ଭକୁ ବୁଲେ ଭଡ଼ାରେ ନେଇଛ ମାଆ । ବୁଲେ ମାଆ ଦେଖେଇଥିଲ ଗଢ଼ା ହୋଇଥିବା କୋଠା ଘରକୁ ଏବଂ କହିଥିଲ, କେତେ ମୂଲିଆ ମିସ୍ତ୍ରୀ ନିଜ ଦେହର ଝାଳ ବୁହାଇ ଖଟୁଛନ୍ତି । ଦିନ ରାତି ନିଜ ସ୍ୱେଦ, ରକ୍ତକୁ ଏକ କରି ଯାକୁ ଗଢ଼ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କୋଠା ନିର୍ମାଣ କାମ ସରିବା ପରେ, ସେମାନଙ୍କର ଏହି କୋଠା ଉପରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ରୁହେ ନାହିଁ । ଘର ତିଆରି ହେଉ ନଥିଲେ କାମକୁ ଆସନ୍ତେ କେମିତି !

—ବୁଝିଛି ମାଆ । ସେହି ଘର ଆଉ ମୂଲିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଯେମିତି, ଏ ଛୁଆ ଆଉ ମୋର ସମ୍ପର୍କ ଠିକ୍ ସେମିତି ।
ଏତିକି କହି ମାଳା ଲୁହ ଡବ ଡବ ଆଖିରେ ମିସେସ୍ ଦାସଙ୍କ ହାତକୁ ବଢେଇଦେଲା ଛୁଆକୁ । ହେଲେ ତା'ର ଅଜାଣତରେ ଆଖି କୋଣରୁ ନିଗିଡ଼ି ପଡୁଥିଲା ଥପ ଥପ ହୋଇ ଲୁହ । ତିନି ତିନିଟା ଛୁଆଙ୍କୁ ଭଲରେ ଗଣ୍ଠେ ଖାଇବା ଯୋଗାଡ଼ି ଦେଇଥିବା ମିସେସ୍ ଦାସ ଗୋଟେ ଛୁଆକୁ ମାଆ ହୋଇ କେତେ ଭଲରେ ରଖିବେ ଭାବି ଲୁହ ପୋଛି ବସିଲା ସେ ।

—ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁର, କୋରାପୁଟ
ମୋ: ୭୭୪୯୮୮୫୦୫୭୫

କ୍ଷୋଭ

— ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟୀ ସାହୁ

ମୁଁ ଚିତ୍କାର କରିବି ଯେଉଁଠି,
ଭାଗ୍ୟ କି ରହିବ ସେଇଠି ?
ଠିଆ ହେବ କି ବିଭେଦର କାରକସବୁ
ଚେତବ କି ଜନତା,
ଚେତବ କି ଚେତନା ?
ମିଶେଇବ କି ମୋର ସ୍ୱର ସହ ଏ ବିଶ୍ୱ,
ଦେବ କି ନିଜ ଚିତ୍କାରକୁ ମୋ ସହ ଏକାକାର କରି,
ହେବା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷାର ଏକ ଅଭେଦ୍ୟ ବଳୟ ?

କ'ଣ ନାରୀ ପାଇଁ କେବଳ
ନାରୀତ୍ୱ ହିଁ ଚିତ୍କାରୀ ଉଠିବ ?
କାହିଁକି ପ୍ରଶ୍ନ କେବଳ ନାରୀକୁ ?
ସେ ବୁଝୁ ଅଛି ବୋଲି !
କାହିଁକି ଏ ବିଶ୍ୱ କାହା ପ୍ରତୀକ୍ଷାରେ
ନିଜକୁ ଅଟକାଇ ରଖୁଛି ?
ନା ଏ ସତ୍ୟନ୍ତର ପଶାପାଲି ମେଲେଇ ବସିଛି !
ସମୂଳେ ନାଶିବାର ପ୍ରୟାସ ଯେଉଁଠି ସେ କରୁଛି,
ସେଇଠି କି ସେ ତା'ର ମୃତ୍ୟୁ ଲେଖୁଛି !!

—ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ତଥା ସଂପାଦିକା, ପୃଷ୍ଠି ପତ୍ରିକା
ମୋ: ୭୯୭୮୦୪୯୭୦୫

ନାରୀ - ଜନ୍ମ

ମୂଳ ବଙ୍ଗଳା : ତସଲିମା ନାସରିନ୍
ଅନୁବାଦ : ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ରାୟ

ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର କରୁଣା ହୁଏ
ଯେଉଁମାନେ ନାରୀ ନୁହଁନ୍ତି
ଦୁର୍ଭାଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଦୁଃଖ ହୁଏ
ଯେଉଁମାନେ ନାରୀ ନୁହଁନ୍ତି ।

ଅବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ଏହି ଶିଳ୍ପ, ଅତୁଳନୀୟ ଶିଳ୍ପ ଏହି ନାରୀ, ବିଶ୍ୱର ବିସ୍ମୟ, ବିଚିତ୍ରତା ।

ମୁଁ, ନାରୀ , ବାରମ୍ବାର ଚାହେଁ, ଶତବାର ଚାହେଁ ନାରୀ ହବାକୁ,
ନାରୀ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେବାକୁ । ସହସ୍ର ଜନ୍ମ ଚାହେଁ
ମୁଁ, ନାରୀ ଜନ୍ମ ଚାହେଁ ।
ନାରୀର ପ୍ରେମ ଚାହେଁ, ତା'ର କାମରେ ସ୍ନାନ ଚାହେଁ । ମୈଥୁନ ଚାହେଁ ।
ମୈଥୁନରେ ମୋହାଛୁନ ହେଉ ହେଉ ପାଗଳା ପରି
ଚାହେଁ ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ,
ମୋର ତାତ୍ର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଚାହିଁବା
ତାତ୍ରତର ହେଉଥାଏ
ଯେତେବେଳ ଯାଏଁ ମୋର ନାରୀ ଶରୀର ହିଁ ଶୁକ୍ରାଣୁର ଜନ୍ମ ନ ଦେଇଛି ।
ଗୋଟିଏ ଭୁଣ ମୋର ଜରାଧୁରେ ।

ନାରୀ ଶିଶୁ ଜନ୍ମ ଦେବି ମୁହିଁ, ମୁଁ ନାରୀ,
ଜନ୍ମଦେବି ନାରୀ - ଶିଶୁ ।
ମୁଁ ଭଲପାଏ ସର୍ବବର୍ଣ୍ଣା , ସର୍ବମୟୀ ସର୍ବବ୍ୟାପିନୀ
ଶାଶ୍ୱତୀ ନାରୀଶକ୍ତି । ଭଲପାଉଛି ନାରୀ ଶିଶୁ ,
କିଶୋରୀ, ତରୁଣୀ , ଯୁବତୀ , ବୃଦ୍ଧା ।
ହିରଣ୍ମୟୀ , ଇଚ୍ଛାମୟୀ , ପ୍ରାଣବତୀ , ହୃଦୟବତୀ । ଆବର୍ତ୍ତତ ହେଉ ହେଉ ବିବର୍ତ୍ତତ ,
ହେଉ ହେଉ ସାମ୍ରାଜ୍ୟୀ,
ହେଉ ହେଉ ସମଗ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ର ଇଶ୍ୱରୀ ହେଉଛି ।

ଭଲପାଉଛି ମୋତେ
ନାରୀକୁ
ନାରୀ ଜନ୍ମକୁ ।

(କିଛିକ୍ଷଣ ଥାକୋ କାବ୍ୟ ସଂକଳନ ରୁ)

— କୁଟିଷ୍ଠା, ସମ୍ବଲପୁର
ମୋ: ୯୪୩୭୫୩୪୭୭୩

ସବୁକିଛି ଝିଅ ପାଇଁ

ନାମକାରଣ ଅନ୍ତରାଳେ..

ଥରେ ମନେ ପକାନ୍ତୁ ନା 'ମୋହରୀ' ଫିଲ୍ମର ସେହି ସୁପରହିଟ୍ ଗୀତ 'ତୁ ଚିଲ୍ ବଡ଼ ହେ ମସ୍ତ ମସ୍ତ' କୁ। ଏଥିରେ ଅକ୍ଷୟ କୁମାରଙ୍କ ସହ ରବିନା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀଙ୍କ ଡ୍ୟାନ୍ସ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ମଗୁଆଳା କରିଦେଇଥିଲା। ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୀତର ଚାହିଦା କେତେ ରହିଛି ତାହା କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ। ରବିନା ତ ଏହାପରେ ମସ୍ତ ମସ୍ତ ଗଲିଭାବେ ପରିଚିତ ହେଲେ। ତେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନାମ 'ରବୀନା' ନାମ କରଣ ପଛରେ ରହିଛି ଏକ ମଜାଦାର କଥା। ତାଙ୍କର ବାପାଙ୍କ ନାମ ରବି ଏବଂ ମା'ଙ୍କ ନାମ ବାଣୀ। ତେଣୁ ଏହି ନାମ ବୃନ୍ଦର ସମିଶ୍ରଣରେ ତାଙ୍କର ନାମ ରବିନା ରଖାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଗେହ୍ଲରେ ମାମୁନ୍ ବୋଲି ଡାକନ୍ତି। ପିଲାଟି ଦିନରୁ ତାଙ୍କର ଅଭିନୟ ପ୍ରତି ଚୁଟି ଥିଲା। ରବିନାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ସିନେମା ଥିଲା 'ପଥର କେ ଫୁଲ୍'। ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସେ ସଲମାନଙ୍କ ନାୟିକା ସାଜିଥିଲେ। ୧୯୯୦ରେ ସେ ଏକାଥରେ ୪-୫ଟି ଫିଲ୍ମର କାମରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେ ନିଜର ମନୋଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ଫିଲ୍ମ ସାଇନ୍ କରିବା ସଂଖ୍ୟାକୁ ସୀମିତ କରିଦେଇଥିଲେ। ଅଜୟ ଦେବଗନଙ୍କ ସହ ସେ ଏକା କଲେଜରେ ପଢୁଥିଲେ। 'ମୋହରୀ' ହିଟ୍ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପରେ ତାଙ୍କର ଡିମାଣ୍ଡ ଆହୁରି ବୃଦ୍ଧିପାଇଥିଲା। ବର୍ତ୍ତମାନ ରବିନା 'ସୁତରତ' ନାମକ ସିନେମାରେ ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି।

ଦିନ ଥିଲା ପ୍ରିୟଙ୍କା ଚୋପ୍ରା ବଲିଉଡର ଜଣେ ଆଗଧାଡିର ଅଭିନେତ୍ରୀ ଭାବରେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲେ। ହେଲେ ହଲିଉଡରେ ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପରଠାରୁ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାରେ ସେ ବିଶେଷ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁ ନ ଥିଲେ। ଯା ମଧ୍ୟରେ ସେ ହଲିଉଡ୍ ଗାୟକ ନିକ୍ କୋନାସ୍କ ସହ ଘର ସଂସାର କରିସାରିଛନ୍ତି। କେତୋଟି ହଲିଉଡ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ପାଇଁ ବ୍ୟସ୍ତ ବି ଅଛନ୍ତି। ତଥାପି ସେ ସମୟ ବାହାର କରି ଜୋୟା ଅଖଟରଙ୍କ 'ଜି ଲେ ଜରା' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ। ଏଥିରେ ଆଲିୟା ଭଟ୍ଟ ଓ କ୍ୟାଟ୍ରିନା କେପ୍‌ଟାକ୍ ସହ ପ୍ରିୟଙ୍କାକୁ ଦର୍ଶକମାନେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥାନ୍ତେ। ଖବରଟି ଶୁଣିବା ପରେ ତାଙ୍କ ଫ୍ୟାନ୍‌ମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଟିର ଶୁଟିଂ ଚଳିତ ବର୍ଷ ଶେଷ ଆଡକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଉଛି। ହେଲେ ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ, ନିକଟରେ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଓ ନିକ୍ ସରୋଗେସୀ ମାଧ୍ୟମରେ ମା'ବାପା ହୋଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର ଏକ ଝିଅ ହୋଇଛି। ପ୍ରିୟଙ୍କା ନିଜର କୁନି ଝିଅକୁ ସମୟ ସେବା ପାଇଁ ଏହି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାଇ ଦେଇଥିବା କୁହାଯାଉଛି। ସେଥିପାଇଁ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ପ୍ରଯୋଜକ ପରହାଜ ଅଖଟର ଓ ରିଟେଣ୍ଡ ସିଧାଫିନି ପ୍ରିୟଙ୍କାଙ୍କୁ ରିପ୍ଲେସ୍ କରିବା ଲାଗି ଅଭିନେତ୍ରୀ ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି।

ପ୍ରିୟଙ୍କା ଚୋପ୍ରା

ରବିନା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

ରଣବୀର ହିଁ ବେଷ୍ଟ

ରଣବୀର କପୁର ଏବଂ ବାଣୀ କପୁର ଅଭିନୀତ 'ଶମଶେରା' ଚଳିତ ମାସ ୧୮ରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ। ଏ ନେଇ ବାଣୀଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ। ଗୋଟିଏ ପଟେ ସେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ସଫଳତାକୁ ନେଇ ଆଶାବାଦୀ ପୁଣି ଏଥିରେ ରଣବୀରଙ୍କ ଭୂମିକାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ପଛାଇ ନାହାନ୍ତି। ଏ ନେଇ ବାଣୀ କହନ୍ତି, 'ମୋ ମତରେ ଏପରି ଭୂମିକା ପାଇଁ କେବଳ ରଣବୀର ହିଁ ଫିଟ୍। ଏଥିରେ ଅନେକ ଶବ୍ଦକୁ ସେ ଏକାଥରେ ଓକେ କରିଥିବାର ପୁଁ ଦେଖୁଛି। ଏ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ପୁଁ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବି ତାହା ସେତେ କମ୍ ହେବ।' ବଲିଉଡର ଅନ୍ୟତମ ନାମା ବ୍ୟାନର ଯଶରାଜ ଫିଲ୍ମସରେ ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ଆଦିତ୍ୟ ଚୋପ୍ରା। ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀରେ ଆକ୍ସନ୍ ଭରି ରହିଛି। ରଣବୀର ଏବଂ ବାଣୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏଥିରେ ସଞ୍ଜୟ ଦତ୍ତ, ଆଶୁତୋଷ ରାଣା, ସୌରଭ ଶୁକ୍ଳା ଏବଂ ରୋନିତ ରୟ ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଜୟ-ଅହୁଲ୍ଲ ମିଥୁନ୍। ତେବେ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ରଣବୀର-ବାଣୀ ଯୋଡି କି କମାଳ କରୁଛି ତାହା ରିଲିଜ୍ ପରେ ହିଁ ଜଣାପଡିବ।

ବାଣୀ କପୁର

କଜଲ

କାଜୁବା କପୁର

ପୁଣି ଥରେ କାୟୋପିକ୍

ଆମାର ଖାଁ ପୁଣି ଥରେ ଏକ ବାୟୋପିକ୍‌ରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଫିଲ୍ମର ଗାଇଟଲ ରହିଛି 'ପୁରଲ'। ଏଥିରେ କିଏ ନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବ ସେ ନେଇ ଚେନ୍‌ସନ୍‌ରେ ଥିଲେ ପ୍ରଯୋଜକ ଭୃଷଣ

ଆମାର ଖାଁ

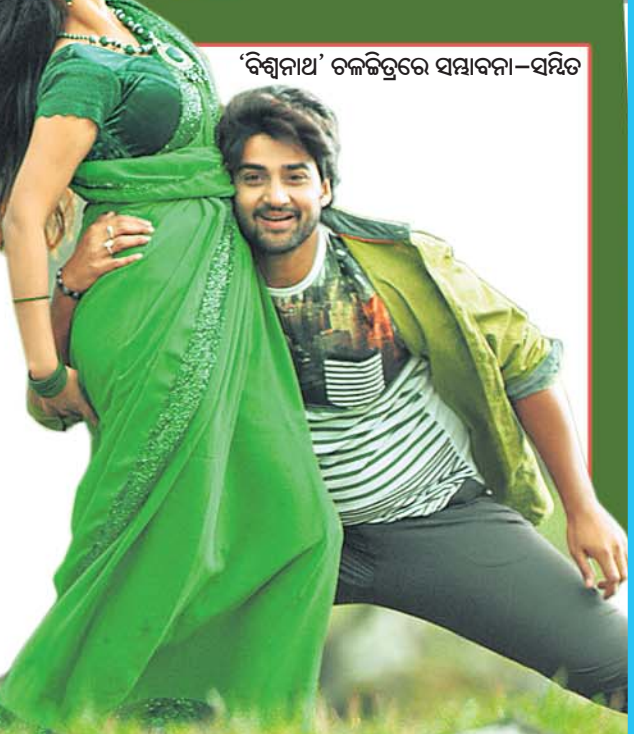
କୁମାର। ଏ ନେଇ ଚିନ୍ତା କରିବା ସମୟରେ ଆମାରଙ୍କ କଥା ତାଙ୍କ ମନକୁ ଆସିଥିଲା। ବିଳମ୍ବ ନ କରି ସେ ତାଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ। ଫିଲ୍ମର କାହାଣୀ, ଭୂମିକା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ କଥା ହେବା ପରେ ଆମାର ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରିବେ ବୋଲି ରାଜି ହୋଇଥିଲେ। ଏ ନେଇ ଆମାର କହନ୍ତି, 'ମୁଖିକ ଜଗତର ବାଦଶାହା ତଥା ଟି-ସିରିଜ୍ ମୁଖିକ କମ୍ପାନୀର ମାଲିକ ରୁଲସନ କୁମାରଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ନେଇ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ନିର୍ମିତ ହେବ।' ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଭୃଷଣ କୁମାର କହିଛନ୍ତି ଯେ, 'ଲାଲ୍ ସିଂ ଚଟ୍ଟା' ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହି ଫିଲ୍ମର ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବ।' ଏଥିରେ ରୁଲସନ କୁମାର ଭୂମିକାରେ ଆମାର ଅଭିନୟ କରିବେ ଏବଂ ଦାଉଦ ଜହାନ୍‌ସିନ୍ ରୋଲରେ ରୁଲସନ ଗ୍ରୋଭରଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ଫିଲ୍ମଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବେ ସୁବାସ କପୁର। ଏହାପୂର୍ବରୁ ଭୃଷଣ କୁମାର 'ସତ୍ୟମେବ ଜୟତେ', 'ରାଧେ ଶ୍ୟାମ' ଏବଂ 'ଅତରଙ୍ଗା' ରେ' ଆଦି ହିଟ୍ ସିନେମାର ପ୍ରଯୋଜନା କରିସାରିଛନ୍ତି।

ମୋ'କୁଅପେକ୍ଷା

ଯାହାହେଉ ଯେଉଁଥିପାଇଁ କଜଲ ଚେନ୍‌ସନ୍‌ରେ ଥିଲେ ତାହା ଫାଇନାଲ ହୋଇଛି। କଥା କ'ଣ କି ଆକ୍ସନ୍-ପ୍ୟାକଡ୍ 'ଧାକଡ୍' କେବେ ରିଲିଜ୍ ହେବ ସେ ନେଇ ଅନିଶ୍ଚିତତା ଲାଗି ରହିଥିଲା। ଶେଷରେ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ଚଳିତ ବର୍ଷ ମେ' ୨୭ରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ ବୋଲି ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥା ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ଫିଲ୍ମରେ କଜଲଙ୍କୁ ଆକ୍ସନ୍ ଅବତାରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ଭୂମିକାଟି ହେଲା 'ଏକେଷ୍ ଅର୍ବି'। ଏ ନେଇ କଜଲ କହନ୍ତି, 'ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ମୋ ଭୂମିକା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଆସିବ ବୋଲି ଆଶା ରଖୁଛି। ଏଥିରେ କେବଳ ଆକ୍ସନ୍ ହିଁ ଆକ୍ସନ୍ ଭରି ରହିଛି। ତା' ସହ ଏପରି ରୋଲକୁ ଛୁଳାଇବାକୁ ମୋତେ ବେଶ୍ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଛି।' ଫିଲ୍ମଟି ଗତ ବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ୧ରେ ରିଲିଜ୍ ହୋଇଥାଆନ୍ତା। ହେଲେ କରୋନା ପାଇଁ ତାହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନ ଥିଲା। ଯୋହେଲ ମକଲାଲ ଓ ଦୀପକ ପୁଲ୍ଲଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଯୋଜିତ ଏହି ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ରଜନୀଶ ଘାଲ।

ବିଶ୍ୱନାଥ

ସତରେ ସମୟ ବଡ଼ ବକବାନ୍। ତାହା କେତେବେଳେ ମଣିଷକୁ ଆଣି କେଉଁଠି ଠିଆ କରିବି ତାହା କଳ୍ପନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ। ସମୟ ଚକ୍ରରେ ପଡି ଜଣେ ଅନାଥ ସୁବକ ସହରକୁ ଗୋଟିଏ ଗାଁକୁ ଫେରିଛି। ହେଲେ ସେ ଜାଣିନି ଯେ ଏହି ଗାଁ ହେଉଛି ତାହାର ଜନ୍ମଭୂମି। ତାହାର କିଛି ଦୋଷ ଥିବାରୁ ତାକୁ ସହରରେ ଛାଡି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ନିଜ ଗାଁକୁ ଫେରି ଆସିଥିବା ଜଣେ ସୁବକ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିର ସାମନା କରୁଛି। ତାହାକୁ ସେ ପୂଜାବିଳା କରୁଛି ନା, ପୁଣି ଥରେ ଗାଁକୁ ଫେରିଯାଉଛି ତାହାର ଉତ୍ତର ରହିଛି କାହାଣୀରେ। ଏପରି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ବିଶ୍ୱନାଥ'। ଏହାର ଗାଇଟଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ସମିତ। ତାଙ୍କ ସହ ସ୍ତ୍ରୀନ୍ ସେୟାର କରୁଛନ୍ତି ସମ୍ଭାବନା ମହାନ୍ତି। ଏତଏମଟି ପ୍ରଡକ୍ସନ ବ୍ୟାନରରେ ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଶେଖର ଗୌତ। ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ଭାଳିଛନ୍ତି ବବ୍‌ଲି କରନ୍। ସଂଳାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଓଲିଉଡ୍ ଆଗଧାଡିର ସଂଳାପକାର ତ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ। ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିଜିତ ମଜୁମଦାର। ସମିତ-ସମ୍ଭାବନାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମିହିର ଦାସ, ରାଇମୋହନ, ପୃଥ୍ୱୀରାଜ, ସଲିଲ ମିତ୍ର, ମନାଷା ମିଶ୍ର, ପ୍ରତିଭା ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଏଥିରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି। ଏହାର ଗୀତଗୁଡ଼ିକର ଶୁଟିଂ ଗୋଆରେ କରାଯାଇଛି। ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏପରି ଏକ ଭୂମିକାକୁ ନେଇ ବେଶ୍ ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ସମିତ।

'ବିଶ୍ୱନାଥ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ସମ୍ଭାବନା-ସମିତ

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ପ୍ରଥମ ପାରିଶ୍ରମିକ ଟଙ୍କା ମା'ବାପାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି

୧୯୯୨ ମସିହାର କଥା, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଜୟପୁର ମହିଳା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ବ୍ରତୀୟ ବର୍ଷର କଳା ଛାତ୍ରୀ। ସେବେ ଜୟପୁର ଆକାଶବାଣୀ କେନ୍ଦ୍ରର ଯୁବବାଣୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ପାଇଁ ରଘୁଭାଇ ମୋର ୩/୪ଟି କବିତାର ହାର୍ଡକପି ନେଇଥିଲେ। ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଆସିବାରୁ ରେକର୍ଡ଼ ପାଇଁ ରେଡିଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ଚରଫରୁ ମୋତେ ଡାକିଲେ। ଖୁସି ଯେତିକି ହେଉଥିଲା ଭୟ ବି ସେତିକି କରୁଥିଲି। କାରଣ ସେତେବେଳେ ରେଡିଓର ମହତ୍ତ୍ଵ ଚିତ୍ତିତ୍ତ ଶହେ ଗୁଣ ଅଧିକ ଥିଲା। ତେବେ ସେ ଯାହା ବି ହେଉ ଭଲରେ ଭଲରେ ରେକର୍ଡ଼ ସରିଗଲା। ହେଲେ ମୁଁ ଜାଣି ନ ଥିଲି ଯେ, କବିତା, ଗଳ୍ପ ପାଇଁ ପଇସା ମିଳେ; ତେଣୁ ରେକର୍ଡ଼ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଯେବେ ମୋ ନାଁରେ ଦୁଇଶହ ଟଙ୍କାର ଚେକ୍ ମିଳିଲା ମୋତେ ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଥିଲା। ଚେକ୍ଟିକୁ ଆଣି ମା'ବାପାଙ୍କୁ ଦେଲି, ସେମାନେ ବହୁତ ଖୁସି ହେଲେ। ଏପରିକି ବାପା ତାଙ୍କ ଡାଏରୀରେ ବି ଲେଖିଲେ ଯେ, ଜେଜେମା' ଜେଜେବାପାଙ୍କ କଳା ମୋ ଭିତରେ ଅଛି ବୋଲି। ତା'ପରେ ବାପା ମୋତେ ନେଇ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବ୍ୟାଙ୍କ ଗଲେ ଆଉ ଚେକ୍ଟିକୁ ଭଙ୍ଗାଇ ମୋ ନାଁରେ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲି ସେଥିରେ ଟଙ୍କାତକ ଜମା କରିଦେଲେ। ତା'ପରେ ପ୍ରତି ୨/୩ ମାସ ଅନ୍ତରାଳରେ ମୋର ଗଳ୍ପ, କବିତା ପ୍ରସାରିତ ହେଲା। ଏପରିକି ଯୁବବାଣୀରେ ପ୍ରସାରିତ ଅନେକ ନାଟକରେ ପୁଣ୍ୟ ନାୟିକା ହୋଇ ମୁଁ ସ୍ଵର ବି ଦେଲି। ଆଉ ସେ ବାବଦରେ ଯେଉଁ ଚେକ୍ ପାଉଥିଲି ସେ ସବୁକୁ ଭଙ୍ଗେଇ

ବାପା ମୋ ଆକାଉଣ୍ଟରେ ରଖି ଦେଉଥିଲେ। ବାପା ପିଆର୍ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଆର.ଓ. ଥିଲେ। ୧୯୯୧ରେ ଅବସର ନେଇ ସାରିଥିଲେ ହେଁ ରେଡିଓରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରିୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପଲ୍ଲୀଶ୍ରୋତା ମଣ୍ଡଳୀ ସବୁବେଳେ ଶୁଣୁଥିଲେ, ତା' ସହିତ ମୋ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ବି ଶୁଣିବାକୁ ଭୁଲୁ ନ ଥିଲେ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ମା' ବି ସାହି ପଢ଼ିଶାଳୁ କହୁଥିଲେ ମୋ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ଶୁଣିବାକୁ। ସେମାନେ ସର୍ବଦା ମୋତେ ଉତ୍ସାହିତ କରୁଥିଲେ ଭଲ ଲେଖିବାକୁ। ସେତେବେଳେ ମାଲକାନଗିରି ଜିଲାର ଗୋବିନ୍ଦପାଲ୍ଲୀରେ ଆମର ଜାଗାଟିଏ ଥିଲା। ବାପା ଅବସର ନେଲା ପରେ ଗାଁର ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣରେ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରି ସେଠାରେ ଛୋଟ ଘରଟିଏ ତୋଳିଲେ; ଯେଉଁଠିକୁ ଆମେ ଛୁଟିରେ ଯାଉଥିଲୁ। କିଛିଦିନ ପରେ ସେଠାରେ ମୋର ଜମା ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କାରେ ବାପା ଆଉ କିଛି ଟଙ୍କା ମିଶାଇ ପ୍ରଥମ କରି ଏକ ଜମି ଧରିଲେ ଏବଂ ମୋ ନାଁରେ ଗୋଟିଏ ଗାଈଟିଏ ମଧ୍ୟ କିଣିଥିଲେ। ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ସେଇ ଗୋଟିଏ ଗାଈ ଆମ ପାଇଁ ଏତେ ଲକ୍ଷ ହେଲା ଯେ, ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୁଇଟି ଗାଈ, ତୁଇଟି ବଳଦ ଏବଂ ଦୁଇଟି ମଇଁଷି ହୋଇ ଆମ ଗୋରୁଖାଳା ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଗଲା। ମା'ବାପା କହୁଥିଲେ ମୋ ନାଁରେ ଭଲ ଶୁଭୁଛି ବୋଲି। ଏମିତିରେ ଗ୍ରାଜୁଏଶନ୍ ସରିବା ପରେ ମୁଁ ଗୋବିନ୍ଦପାଲ୍ଲୀରେ ଦୁଆ କରି ଖୋଲିଥିବା ଏକ ଲ'କିଶ

ମିଡ଼ିୟମ୍ ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଅଗାଧାଳକ୍ଷ୍ମୀ ପୁନା ସାର ଅନୁରୋଧ କରିବାରୁ ମୁଁ ସେଠାରେ ପିଲାଙ୍କୁ ପଢ଼େଇବାକୁ ଲାଗିଲି। ସେଠାରୁ ଯେଉଁ ସ୍ଵଳ୍ପ ଦରମା ପାଉଥିଲି ସେଥିରେ ମା'ବାପାଙ୍କ ପାଇଁ ଲୁଗା ଖଣ୍ଡେ କି ଧୋତି ଖଣ୍ଡେ କିଣି ଆଣିଲେ ସମୟ ଅସମୟରେ ଘରକୁ ଆସୁଥିବା ଅତିଥିଙ୍କୁ ମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ତାହା ଲାଗିଯାଉଥିଲା। ମୁଁ କିଛି କହିବା ଆଗରୁ ଗେଲରେ ସେମାନେ ମୋ ମୁଣ୍ଡକୁ ଏପରି ଆଢ଼ିଣି ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ସେଥିରେ ତାଙ୍କର ଖୁସି କେତେ ବାରି ହୋଇପଡୁଥିଲା। ହେଲେ ଆଜି ଆଉ ସେମାନେ ନାହାନ୍ତି। ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ମୋ ରୋଜଗାରରେ ମା'ପାଇଁ ସୁନାମୁଦିଟିଏ କିଣିବାକୁ କିନ୍ତୁ କରିପାରିଲି ନାହିଁ। ସେ ହଠାତ୍ ଚାଲିଗଲେ। ମୋ ଇଚ୍ଛା ଇଚ୍ଛାରେ ହିଁ ରହିଗଲା। ବାପା ବି ଅତି ସାଦାସିଧା ଗାଈବାଦୀ ମଣିଷ ଥିଲେ। ଧଳା ଶାର୍ଟ, ଖାକି ପ୍ୟାଣ୍ଟରେ ସାରା ଜୀବନ ବିତେଇଥିଲେ। ତେବେ ପିଲାଦିନରୁ ମା'ବାପା ଥିବା ଯାଏ ଯେତେ ସବୁ କଥା ମନେପଡ଼ିଲେ ଲାଗେ କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଖିଦୁଶିଆ ପରି ଅଧିକା ନ ପାଇ ବିମୋ ମା'ବାପାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଖୁସି ଦେଇଛି, ଯେଉଁ ଶାନ୍ତି ଦେଇଛି ସେତିକି ହିଁ ବୋଧେ ଆଶୀର୍ବାଦର କବଚ ହୋଇ ମୋତେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ରକ୍ଷା କରୁଛି।

-ଅସ୍ମିତା

ଲେଖିକା ତଥା ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ବିଷୁପ୍ରିୟା କରସୁଧା ପଟ୍ଟନାୟକ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ଇସାରା ଅଧାକୁ ସପନ ଅଧା, କେତେ ଆସିବ ମୋ ମନର ରାଧା...

ସାଥୀ

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଆଖିରେ ଇସାରା ଦେଉଛି। ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛି ବୋଲି କେମିତି ଜାଣିବି ?

-ସୁଶାନ୍ତ ସାହୁ, ବଡ଼ବିଲ

ଉତ୍ତର : କଥାରେ ଅଛି-ସମଝଦାର୍ ଆଦମୀକୋ ଇସାରା କାଟି ହେ। ତେଣୁ ଆପଣ ଟିକେ ମନଜ ଖଟାନ୍ତୁ ନା ! ବାସ୍, ସେହି ଇସାରା, ତାହାର ଭାବଭଙ୍ଗୀକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ। 'ଇସାରା ଅଧାକୁ ସପନ ଅଧା, କେତେ ଆସିବ ମୋ ମନର ରାଧା। ସେହି ଇସାରା ଭିତରେ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ପ୍ରେମର ଅସଲ ବାସ୍ନା ଲୁଚି ରହିଛି।

ପ୍ରଶ୍ନ-ସେ ମୋ ମନର ମାନସୀ, ମୋତେ ଦେଖୁ ହସି ଦେଉଛି। ତାକୁ ପ୍ରେମ ନିବେଦନ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ କି ?

-ପ୍ରକାଶ ଦାସ, ଡେକନାଳ

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ମନର ମାନସୀ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖୁ ହସି ଦେଉଛି। ସେହି ଝିଅଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଲଭି କରୁଛି କି ନାହିଁ ତାକୁ ନେଇ ଆପଣ ସନ୍ଦେହ ଘେରରେ ଅଛନ୍ତି। ଯଦି ସେପଟରୁ କିଛି ପ୍ରେମର ଝଲକ୍ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ତା' ସାମନାରେ ନିଜ ମନର କଥା କହି ଦିଅନ୍ତୁ। ଯଦି ପାଣିପାଗ ଠିକ୍ ରହିଲା ତ ଭଲ, ନ ହେଲେ ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ମନକୁ ପୋଛି ଦେବେ ତାହା ଭଲ ହେବ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ପ୍ରେମ ନିଶା କ'ଣ ସତରେ ଗାଡ଼ ?

-ତପନ ରାଉତ, ରାଉରକେଲା

ଉତ୍ତର : ପ୍ରେମ ନିଶା କେତେ ଗାଡ଼ ଯିଏ ଅନୁଭବ କରିଛି ସିଏ ଜାଣିଛି। କଥାରେ ପରା ଅଛି-ପ୍ୟାର୍ କା ଲଡୁ, କୋ ଖାୟା ପସ୍ତାୟା, କୋ

ନେହିଁ ଖାୟା ଓ ଭି ପସ୍ତାୟା। କେବଳ ଭଲ ପାଇଲେ ତ ହେବନାହିଁ, ସେଥିରେ ସେପରି ଆତ୍ମୀୟତା ରହିବା ଦରକାର। ଯଦି କେବଳ ନାମକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାଣିଟିଆ ଲାଗିଥାଏ। ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ଵାସ ରଖନ୍ତୁ। ପ୍ରେମରେ ଯେମିତି ଅବିଶ୍ଵାସର ଭାଇରସ୍ ଏଣ୍ଟି ନ କରେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ସେହି ପ୍ରେମରେ କେତେବେଳେ ଦି ଏଣ୍ଟି ହୋଇଯିବ ନିଜେ ବି ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ନାହିଁ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅକୁ ମୁଁ କେତେ ଥର 'ଆଇ ଲଭ ୟୁ' କହିସାରିଲାଣି। ହେଲେ ସେ ମୋତେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ହେଲେ କହୁନି କାହିଁକି ?

-ଶରତ ମାଥ, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର : ଯାହାକୁ ଏତେ ଥର ଆଇ ଲଭ ୟୁ କହି ସାରିଲେଣି, ସେ ବୋଧହୁଏ ତାକୁ ତର୍ଜମା କରୁଛି। ଏହାର ଉତ୍ତର ତାଙ୍କର ଚାହାଣୀ, କଥାବାଚାଣୀ ଶୈଳୀକୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ। ତାହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପଢ଼ି ପାରିଲେ ହେଲା। ସେ ଝିଅଟି ଯଦି କିଛି କହିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରୁଛି, ତେବେ ଆପଣ ଅଧିକାଂଶ ହେଉଛନ୍ତି କିଆଁ ? ନିଜର ଆଗ୍ରହ, ଉତ୍ସାହରେ ଟିକେ ଲାଗାମ ଦିଅନ୍ତୁ। ହୁଏତ ବିଳମ୍ବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶୁଭ ଖବର ମିଳିପାରେ !

ପ୍ରଶ୍ନ-ମୋ ପ୍ରେମିକାକୁ ନେଇ ମୁଁ ଅନେକ କବିତା ଲେଖୁଛି। ହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ପ୍ରଶଂସା କରୁନାହିଁ। କ'ଣ କରିବି ?

-ବିକାଶ କୁମାର, ଜଗତସିଂହପୁର

ଉତ୍ତର : ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ କବିତା ପ୍ରେମିକା ମଜଗରେ ପଶିବା ଦରକାର। ସେ ହୁଏତ ଭାରତୀୟ ଯେ, ଆପଣ ଏମିତି କିଛି କବିତା ଲେଖୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ନିଜେ ଜଣେ କବି ଆଉ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମ କବିତା ଲେଖିବାରେ ପରୁତା ରହିଛି ବୋଲି ସେପରି ବିଶ୍ଵାସ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମିକା ମନରେ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ। ତା'ପରେ ହୁଏତ ସେ ଆପଣଙ୍କ ରଚିତ ତଥା ମନକୁ ଛୁଇଁଲା ଭଳି କବିତାଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ।

କିରଣ ଦେବନା

କାସ୍ମିନ ଚୌହାନ

ଆଇରନ୍ ଲେଡି

ନାରୀର ଶକ୍ତି ଅସୀମିତ । ସେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ଭିତରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ଏଇ ଆଇରନ୍ ଲେଡିମାନେ । ପୁରୁଷ ପ୍ରଧାନ ବଡ଼ି ବିଲ୍ଡି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଜର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ତିଆରି କରି ନାରୀର ଶକ୍ତିକୁ ସାରା ଦୁନିଆକୁ ଦେଖାଇଛନ୍ତି...

କାସ୍ମିନ ଚୌହାନ: ଗୁରଗାଓଁ, ହରୟାନାର କାସ୍ମିନ ଚୌହାନ ବେଶ୍ ପରିଚିତ ଆଇରନ୍ ଲେଡିଭାବେ । ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦର, ଶରୀର କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଲୁହା ପରି ଶକ୍ତ । ବଡ଼ିବିଲ୍ଡିରେ ସେ ଅନେକ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ ଜିତିଛନ୍ତି । ୨୦୧୬ରେ ଆଇରନ୍-ଏକ୍ସପ୍ରେ ଚରମରୁ ଆୟୋଜିତ ମିସ୍ ଏସିଆ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ବିଜୟିନୀ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ବର୍ଷ ସେ ମିସ୍ କଣ୍ଡିଆ ଫିଜିକ୍ୟୁଆଣ୍ଡ ଫିଟନେସ୍ ଚୁନାମୋଣ୍ଟ ଏବଂ ପାଠ୍ୟ ଲିଫ୍ଟି ପ୍ରତିଯୋଗିତାର ଡବଲ୍ସରେ ବି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ହାସଲ କରି ଦେଶର ନାଁକୁ ଗୌରବମଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ୨୦୦୪ରେ କାସ୍ମିନ ଗୁଡରାନ୍ ମିସେଜ୍ କଣ୍ଡିଆରେ ବି ଜିତିଥିଲେ । ସେ କେବଳ ଜଣେ ଆଧୁନିକ ନୁହନ୍ତି ଜଣେ ବିଜନେସ୍ ଉମେନ୍ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଗୁରଗାଓଁରେ ନିଜର ଏକ ଜିମ୍ ଅଛି । ସେଠାରେ ସେ ଉଭୟ ମହିଳା ଓ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଟ୍ରେନିଂ ଦେଇଥାନ୍ତି । ନିଜ ଜିମ୍ରେ ସେ ପ୍ରତି ମାସ ୫୦୦ ପୁରୁଷ ମହିଳାଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଛୋଟବେଳେ କାସ୍ମିନ ଏକ ରୋଗ ପାଇଁ ବେଶ୍ ମୋଟା ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ସ୍କୁଲ କଲେଜରେ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ ଚିତାଉଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜକୁ ଫିଟ୍ କରିବା ଲାଗି ଜିମ୍ ଯାଇ ଏକ୍ସରସାଇଜ୍ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପରେ ଏହା ତାଙ୍କ ନିଶା ପାଲଟିଗଲା । ଆଉ ସେ ପାଳଟିଗଲେ ବଡ଼ିବିଲ୍ଡର । ସେ ଏକ ଡିଅର ମା' ବି ।

ସୋନାଲି ସ୍ୱାମୀ: ବାଙ୍ଗାଲୁରର ସୋନାଲି ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ପଢ଼ା, ମା', ଭଜସ୍ତୁକ୍ତର ଏବଂ ଆଧୁନିକ । ସେ ଦୁଇଟି ସନ୍ତାନର ଜନନୀ ହେବା ପରେ ୩୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଜିମ୍ ଯିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ଗୋନ୍ଡ ବଡ଼ି ପାଇବାରେ ସଫଳ ହେଲେ । ଆଉ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତେବେ ବିବାହତା ଓ ଦୁଇ ସନ୍ତାନର ମା' ହୋଇ ବିଜିନି ପିକିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଲାଜ ଲାଗୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀ ଓ ଶାଶୁ ଶ୍ୱଶୁରଙ୍କର ସହଯୋଗ ଥିଲା, ଯାହାକି ତାଙ୍କୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ସାହସ ଦେଇଥିଲା । ହେଲେ ତାଙ୍କ ନିଜ ମା' ବଡ଼ି ବିଲ୍ଡି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନଥିଲେ । ଏମିତିରେ ସୋନାଲୀ ୨୦୧୪ରେ 'ଫିଟ୍ ଫ୍ୟାକ୍ଟର' ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଓ ପରେ 'ମସଲ୍ ମାନିଆ' ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ବିଜୟହାସଲ କଲେ । ଆଉ ୨୦୧୬ରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆୟୋଜିତ ୫୦ତମ 'ଏସିଆନ ବଡ଼ିବିଲ୍ଡି ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍'ରେ 'ଉମେନ୍ସ ମଡେଲ୍ ଫିଜିକ୍ କାଟାଗୋରୀ'ରେ ବ୍ରୋଞ୍ଜ ପଦକ ହାସଲ କଲେ । ଯେଉଁଠି ସେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଜିତି ଟ୍ରଫି ପାଇଥିଲେ ଶାଶୁ ଝୁସିରେ କହିଥିଲେ ଏମିତି ଆହୁରି ଟ୍ରଫି ଘରକୁ ଆସିବ । ପରେ ତାଙ୍କ ମା' ବି ତାଙ୍କ ଦକ୍ଷତାକୁ ଚିହ୍ନିପାରିଥିଲେ ଓ ସପୋର୍ଟ କଲେ । ଏବେ

ଦୀପିକା ଚୌଧୁରୀ

ସୋନାଲି ସ୍ୱାମୀ

ଶ୍ୱେତା ମେହ୍ରା

ସେ ଜଣେ ସାର୍ଟିଫାଇଡ୍ କ୍ରମ୍ପ, ବୋକା, ଏରୋବିକ୍, ଟିଆରଏକ୍ସ ସସପେନସନ୍ ଭଜସ୍ତୁକ୍ତର ଭାବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତାଲିମ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଶ୍ୱେତା ମେହ୍ରା: ହରିୟାନାର ଡିଏ ଶ୍ୱେତା ପଢ଼ା ସାରିବା ପରେ ବାଙ୍ଗାଲୁରର ଏକ ଆଇଡି କମ୍ପାନୀରେ ଚାକିରି କଲେ । ମାସକୁ ୭୦ହଜାର ଟଙ୍କା ଦରମା ପାଉଥିଲେ । ତେବେ ୫ ବର୍ଷ ଚାକିରି କରିବା ପରେ ଫିଟନେସ୍ ଦୁନିଆରେ ନାଁ କରିବା ଲାଗି ସେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିଦେଲେ । ଶ୍ୱେତାଙ୍କର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଘରେ ଖୁସି ନ ଥିଲେ । ଅନେକ ବୁଝାଇବା ପରେ ସେମାନେ ବୁଝିଲେ । ଶ୍ୱେତା ଦିନ ରାତି ପରିଶ୍ରମ କଲେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ । ହେଲେ ବିଜିନୀ ପିକା ଅନିର୍ବାହିୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଘରେ ପୁଣିଥରେ ପ୍ରତିବାଦ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ୱେତା ଥିଲେ ଅଟଳ । ଏଣେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବାରୁ ବ୍ୟାୟାମ ସହ ପ୍ରୋଟିନ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ଟଙ୍କାର ଅଭାବ ଦେଖାଦେଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ ନିଜର ବଡ଼ ଘରଛାଡ଼ି ଛୋଟ ଘରେ ରହିଲେ । ଆଉ ଏହି ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ତାଙ୍କୁ ସେତେବେଳେ ମିଳିଲା, ଯେବେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ ଜିତିଲେ । ୨୦୧୬ରେ ଜେରାଲ ଓମେନ ଫିଟନେସ୍ ମଡେଲ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ ବି ଜିତିଲେ । ଫଳରେ ପୃଥିବୀର କେତେଜଣ ଭଲ ଫିଟନେସ୍ ଏଥଲିଟିକ୍ ଭିତରେ ଶ୍ୱେତାଙ୍କୁ ଗଣନା କରାଯାଉଛି । ସେ ଏମିତି ରୋଡିକ୍ ରାଇଜିଂ-୧୪ ବି ଜିତିଥିଲେ । ଏହି ଶୋ'ରେ ସେ କ୍ରକେଟର ହରଭଜନ ସିଂଙ୍କୁ ନିଜ କାନ୍ଧରେ ବସାଇ ଟେକି ଚର୍ଚ୍ଚାକୁ ଆସିଥିଲେ ।

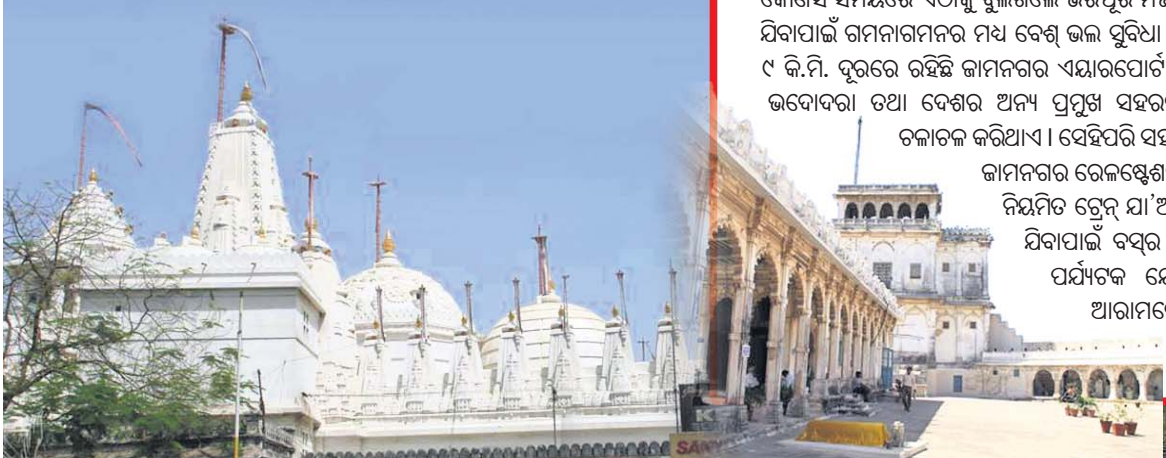
ଦୀପିକା ଚୌଧୁରୀ: ଭୋପାଳ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଦୀପିକା ହେଉଛନ୍ତି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ମହିଳା ଇଣ୍ଟରନ୍ୟାଶନାଲ ଫେଡେରେଶନ୍ ଅଫ୍ ବଡ଼ି ବିଲ୍ଡି ଆଣ୍ଡ ଫିଟନେସ୍ ପ୍ରଫେସନାଲ । ସେ ଅନେକ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାରତକୁ ରିପ୍ରେଜେଣ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୧୪ରେ ସେ 'ବ୍ୟାଟେଲ ଅନ୍ ଦ ବିଟ୍' ଓ 'ଫିଟ୍ ଲଡରଡେଲ କପ୍'ରେ ବିଜୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ଏହାବାଦ 'ବି ସ୍କୁଭେସ୍ତେନ ମେଟ୍ରୋପଲିଟାନ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍, ଆଟଲାଣ୍ଟିକ୍ ଷ୍ଟେସ୍ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍, ଏନ୍ପିସି ଇଣ୍ଟର୍ନାସ୍ନାଲ୍ ସୁଏସ୍ ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ରେ ବିଜୟିନୀ ହୋଇ ଦେଶର ନାଁକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିଛନ୍ତି । ପେସାରେ ଦୀପିକା ଜଣେ ଭାଇରୋଲୋଜିଷ୍ଟ । ପୁନେର ନ୍ୟାଶନାଲ ଭଜସ୍ତୁକ୍ତ ଅଫ୍ ଭାଇରୋଲୋଜିରେ ମୋଲେକ୍ୟୁଲାର ବାୟୋଲୋଜିଷ୍ଟ ଭାବେ କାମ କରନ୍ତି ।

କିରଣ ଦେବନା: ବିବାହ ଓ ଦୁଇ ଛୁଆର ମା' ହେବା ପରେ କିରଣଙ୍କର ସମୟ କେବଳ ଘର, ସ୍ୱାମୀ ଓ ପିଲାଙ୍କ କଥା ବୁଝିବାରେ ବିତୁଥିଲା । ତେବେ ହଠାତ୍ ଥରେ ଟ୍ରେନିଂରେ କୁଟ୍ କୁଟ୍ ହେଇ ସେ କଥା କହିବା ଓ ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇବାରେ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଗଲେ । ଅନେକ ଚିକିତ୍ସା ପରେ ଭଲ ହେଲେ ସତ, କିନ୍ତୁ ଏତେ ମୋଟା ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଯେ ଆଇନରେ ନିଜକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ ନଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଯୋଗ, ସୁଇମିଂ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏଥିରେ ବିଶେଷ ସୁଫଳ ନ ମିଳିବାରୁ ଜିମ୍ ଗଲେ । ପରିଶ୍ରମ କରି ୨୫ କି.ଗ୍ରା. ଓଜନ କମାଇବା ପରେ ସେ ଜିମ୍ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ୪୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସିନ୍ଧୁ ପ୍ୟାକ୍ ବି କଲେ । ଆଉ ଭାରତୀୟ ବଡ଼ି ବିଲ୍ଡି ଫେଡେରେଶନ୍ରୁ ବୁଡାପେଷ୍ଟରେ ଆୟୋଜିତ ଖ୍ରୀଳିଟ ବଡ଼ି ବିଲ୍ଡି ଚାମ୍ପିୟନଶିପ୍ରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆସିଲା । ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ରାଜି ହୋଇ ନ ଥିଲେ । କାରଣ ସେଥିରେ ବିଜିନୀ ପିକିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ୪ ମାସ ପରିଶ୍ରମ କରି ୨୦୧୩ରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ଷଷ୍ଠ ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । ତାଙ୍କର ନିଜର ଜିମ୍ ଅଛି । ସେ ରାମଚରଣ, ତମନା ଭାଟିଆ, ଅନୁଷ୍ଠା ସେତି, ତାପସୀ ପନ୍ଦ୍ର ଭଳି ସାଥଥ୍ୟ କଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟାରଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ঐতিহাসিক ସହର ଜାମନଗର

ଗୁଜରାଟର ଜାମନଗର ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ঐতিহাসিক ସହର ହେଉଛି ଜାମନଗର। ବ୍ୟବସାୟ, ବାଣିଜ୍ୟ ହେଉ ଅବା ଶିକ୍ଷାଦାୟୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ସହରର ରହିଛି ବେଶ୍ ନାଁ। ଏପରିକି ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଏହା କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ୍ ନୁହେଁ। ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷକ ବାରମାସ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଗହଳି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ...

ଗୁଜରାଟର ଏକ ଐତିହାସିକ ସହର ଭାବେ ଜାମନଗର ପରିଚିତ। ପର୍ଯ୍ୟଟନ ହେଉ ଅବା ଅର୍ଥନୀତି କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷା ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ଏକ ପରିଚୟ ରହିଛି। ଇତିହାସ ପୃଷ୍ଠା ଲେଖକାଳରେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ୧୫୪୦ ମସିହାରେ ଜାମନଗର ରାଜା ଜାମସାହିବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣର ଭାବେ ପ୍ରଥମେ ଗଢ଼ିଉଠିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଏହା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଅନେକ ରାଜା ଶାସନ କଲେ ଏବଂ କ୍ରମେ ଏହାର ନାମ ପରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଜାମନଗର ହେଲା। ଆଉ ଏବେ ଏହା ଗୁଜରାଟର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଔଦ୍ୟୋଗିକ କେନ୍ଦ୍ର ତଥା ପ୍ରଶାସନିକ ମୁଖ୍ୟାଳୟ ଭାବେ ପରିଚିତ ହେଉଛି; ଯାହା ସତରେ ଏକ ଗୌରବଶାଳୀ ବିଷୟ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

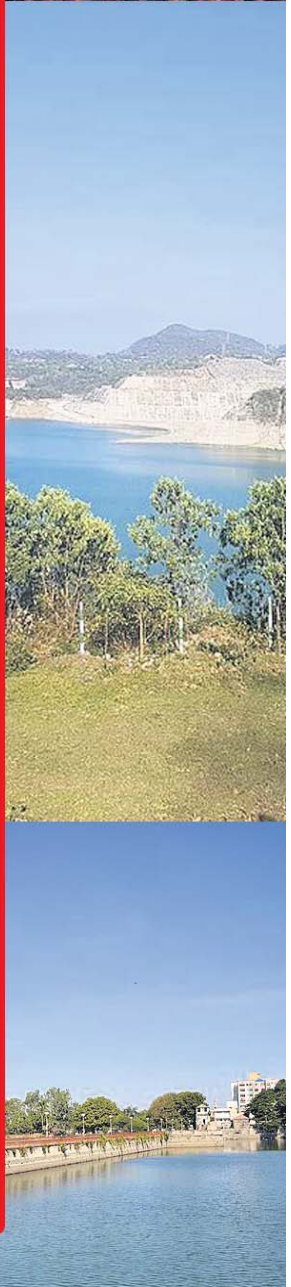
ଯେହ୍ନେତୁ ଜାମନଗର ଉପରେ ଅନେକ ରାଜା ଶାସନ କରୁଥିଲେ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ଏକାଧିକ ପ୍ୟାଲେସ ଏବଂ ଦୁର୍ଗ ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ଯେମିତିକି ଦରବାରଗଡ଼ ପ୍ୟାଲେସ, ପ୍ରତାପ ବିଳାସ ପ୍ୟାଲେସ ଏବଂ ଲାଖୋର୍ ଦୁର୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରମୁଖ। ସେହିପରି ଜାମନଗରରେ ଅନେକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୀଠ ବି ରହିଛି; ଯଥା ତ୍ରିମନ୍ଦିର, ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଶାହ ମନ୍ଦିର, ଶାନ୍ତିନାଥ ମନ୍ଦିର, ମୋଟା ଆଶାପୁରା ମନ୍ଦିର, ବାଲ୍ ହନୁମାନ ମନ୍ଦିର, ଭୋଲେଶ୍ୱର ମହାଦେବ ମନ୍ଦିର, ବାପସ୍ ଶ୍ରୀସ୍ୱାମୀନାରାୟଣ ମନ୍ଦିର, ଧନଭନ୍ଦ୍ରୀ ମନ୍ଦିର ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ। ଏସବୁ ବ୍ୟତୀତ ଏଠାରେ ଥିବା ଜାମ୍ ରଞ୍ଜିତ୍ ସିଂହଜୀ ପାର୍କ, ସର୍ଦ୍ଦାର ପଟେଲ୍ ଆମ୍ବୁଜନେଶ୍ୱ ପାର୍କ, କ୍ରିନେଶନ୍ ପାର୍କ, ଜୋଗର୍ସ ପାର୍କ ଇତ୍ୟାଦିର ଆକର୍ଷଣୀୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବି ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ ନିଜ ଆଡ଼କୁ। ଏହାଛଡ଼ା ଜାମନଗରରେ ଥିବା ରୋଜି ଆଣ୍ଡ ବେବା ପୋର୍ଟ, ମେରାଇନ୍ ନ୍ୟାଶନାଲ୍ ପାର୍କ, ପିରୋଟାନ୍ ଆଇଲ୍ୟାଣ୍ଡ, ବାଲ୍ତଡି ବିଟ୍, ଖୁଜଦାୟା ପକ୍ଷୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ବୋହରା ହଜିରା, ଭୃତାର ମୋରି ଶହାଦ୍ ଭ୍ୟାନ୍, ଭୂଜିଓ କୋଠୋ, ସୋଲାରିୟମ୍, କୋଠା ବାସ୍ଟେନ୍, ଡ୍ରିଲିଙ୍ଗଟନ୍ କ୍ରିସେଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ବି ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇଥାଏ ଦେଖିବାକୁ। କହିବାକୁ ଗଲେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଜାମନଗର ବୁଲିଆସିଲେ ଏଠାରେ ବହୁ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ଦେଖିବା ସହ ଅନେକ ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାଞ୍ଜି ପାରିବେ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ।

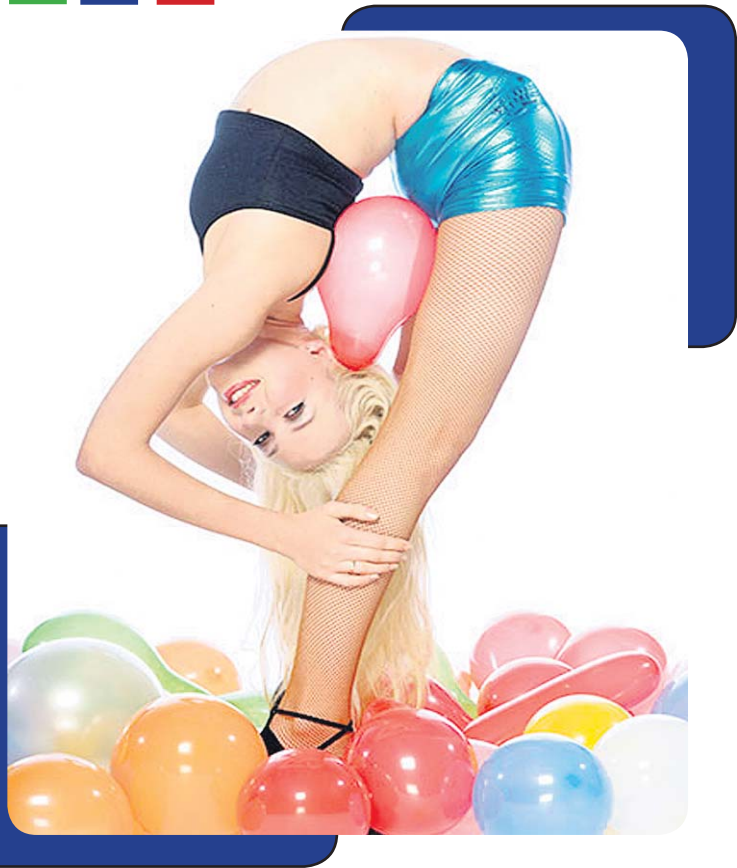
ଔଦ୍ୟୋଗ ଓ ବ୍ୟାପାର

ବକ୍ସାଇଟ୍ ଏବଂ ବ୍ରାସ୍ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜାମନଗରର ବେଶ୍ ନାଁ ରହିଛି। ତା'ଛଡ଼ା ବାନ୍ଧେନା ବସ୍ତ୍ର ତିଆରି, ଆକର୍ଷଣୀୟ ମାଟିପାତ୍ର ତଥା ଜରିକାମ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଧାତୁରେ ତିଆରି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଜାମନଗରବାସୀ ବେଶ୍ ସିଦ୍ଧହସ୍ତ। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଜାମନଗର ରିଫାଇନେରି ହେଉଛି ଭାରତ ତଥା ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟତମ ପ୍ରମୁଖ ଟେଲ୍ ରିଫାଇନେରି। ତେଣୁ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବି ଦେଶବିଦେଶରେ ଜାମନଗରର ବେଶ୍ ଖ୍ୟାତି ରହିଛି। ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ କିଛିଟା ନିଆରା କଥା ଜାଣିବା ସକାଶେ ଧାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ

ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ, ଜାମନଗରକୁ ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବୁଲି ଯାଇହେବ। କିନ୍ତୁ ପାଣିପାଗ ସୂଚନାକେନ୍ଦ୍ରର ମତାନୁଯାୟୀ, ବର୍ଷାଦିନକୁ ଛାଡ଼ି ବାକି ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ବୁଲିଗଲେ ଭରପୂର ମଜା ନେଇହେବ। ସେହିପରି ଜାମନଗର ଯିବାପାଇଁ ଗମନାଗମନର ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି। ଜାମନଗର ସହରଠାରୁ ମାତ୍ର ୯ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ଜାମନଗର ଏୟାରପୋର୍ଟ; ଯେଉଁଠାକୁ ମୁମ୍ବାଇ, ଅହମଦାବାଦ୍, ଭଦୋଦରା ତଥା ଦେଶର ଅନ୍ୟ ପ୍ରମୁଖ ସହରରୁ ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ବିମାନ ଚଳାଚଳ କରିଥାଏ। ସେହିପରି ସହରଠାରୁ ମାତ୍ର ୪ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ଜାମନଗର ରେଳଷ୍ଟେଶନ; ଯେଉଁଠାକୁ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ନିୟମିତ ଟ୍ରେନ୍ ଯା'ଆସ କରିଥାଏ। ଏହାଛଡ଼ା ଜାମନଗର ଯିବାପାଇଁ ବସ୍ ମଧ୍ୟ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି। ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଯେଉଁଥିରେ ସୁବିଧା ସେଥିରେ ଯାଇ ଆରାମରେ ଜାମନଗରରେ ପହଞ୍ଚି ବୁଲିବୁଲି କରିପାରିବେ।

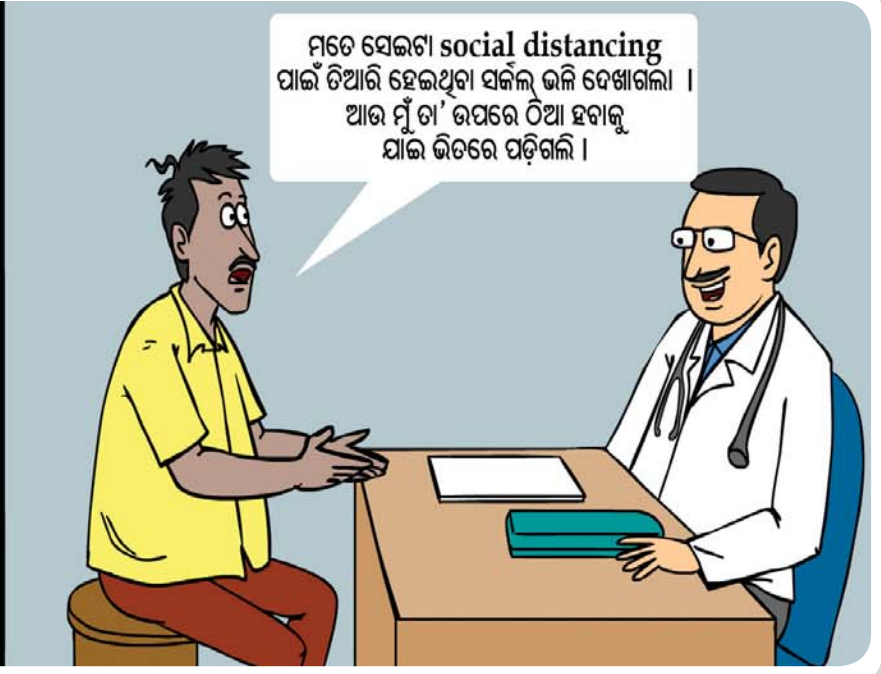
ଝିଅ ନା ରବର

ମଣିଷ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଏପରିଭାବେ ସଂଯୋଗ ହୋଇଛି, ଯେମିତିକି ତାହା ଭଲରେ ସଂଞ୍ଚାଳନ ହୋଇପାରିବ। ଆଗପଛ, ବାମ ଡାହାଣ ହୋଇପାରିବ। ହେଲେ କିଛିଟା ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏସବୁ ହୋଇପାରେ। ତେବେ ଜର୍ମାନୀର କୁଲିଆ ଗୁଲ୍ଲେଲ ଯେକି ଜେଲ୍ମ ନାମରେ ବେଶ୍ ପରିଚିତ ତାଙ୍କ ଶରୀର ସବୁଠୁ ଭିନ୍ନ। ଅବିଶ୍ଵାସନୀୟ ଭାବେ ତାଙ୍କ ଶରୀରର ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ମୋଡ଼ି ପାରେ। ତାଙ୍କ ଶରୀର ଏତେ ଫ୍ଲେକ୍ସିବଲ୍ ବା ନମନୀୟ ଯେ, ନିଜକୁ ମୋଡ଼ି ସେ ଏକ ସୁରୁବକ୍ସ ଭିତରେ ରହିପାରନ୍ତି। ଏହି ଶରୀର ଲାଗି ସେ ଅନେକ ରେକର୍ଡ଼ ବି କରିଛନ୍ତି। ଯେମିତିକି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦୂରତାରେ ଥିବା ପ୍ରାୟ ୧ ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚତାର ଦୁଇଟି ବାଡ଼ି ଉପରେ ସଜ୍ଜଳନ

ରକ୍ଷା କରି ଠିଆ ହୋଇ ଶରୀରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ପଛକୁ ମୋଡ଼ି ଭୂମି ଉପରେ ଥିବା ଫ୍ଲୋରୁ ସର୍ବାଧିକ ୧୦ଟି ଗୋଲାପ ଫୁଲ୍ ପାଟିରେ ଉଠାଇ ଆଣି ଶରୀରକୁ ସିଧା କରି ଆଉଥରେ ଶରୀରକୁ ସାମୁଦ୍ରିକ ପଟକୁ ନୁଆଇଁ ଫୁଲକୁ ଚଳେ ରଖି ଏକ ରେକର୍ଡ଼ କରିଛନ୍ତି। ସେହିଭଳି ଶରୀରକୁ ପୂରାପୂରି ପଛକୁ ମୋଡ଼ି, ପିଠି ଓ ନିତମ୍ବ ମଝିରେ ବେଲୁନ୍ ରଖି ତାକୁ ଫୁଟାଇ ଆଉ ଏକ ରେକର୍ଡ଼ କରିଛନ୍ତି। ସେହିଭଳି ଏଲବୋ ଷ୍ଫାଣ୍ଡ ପୋଜିସନ୍ରେ ରହି ଦୁଇ ଗୋଡ଼କୁ ପିଠି ପଟକୁ ମୋଡ଼ି ପୁଣି ପାଖରେ ଭୂମି ଉପରେ ଥିବା ବିୟର ବୋତଲର ଠିପିକୁ ଗୋଡ଼ରେ ଫିଟାଇ ଜେଲ୍ମ ଆଉ ଏକ ରେକର୍ଡ଼ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଏହି ସବୁ କାରନାମା କଲାବେଳେ ଯେ କେହି ତାଙ୍କ ଶରୀରର ନମନୀୟତାକୁ ଦେଖି ଚକିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର

କଥା ଟାଟ୍

- ଓଁ ଅଭିଜ୍ଞାନ ସାହୁ

କେକ୍ କୌତୁକ

ବହୁଦିନ ତଳର କଥା । ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଘରକୁ କିଛି କାମ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲି । ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଥିବା ବେଳେ ବନ୍ଧୁ ପଢ଼ା ସଦ୍ୟ ରୋଷେଇ ଘରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ସୁଦୃଶ୍ୟ କେକ୍ ଖାଣ୍ଡେ ଆଣି ପରସ୍ପି ଦେଲେ । ସୌଜନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ କେକ୍ ଅତି ସୁସ୍ୱାଦୁ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଲି । ଏପରି କି ଏତେ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ କେକ୍ ବେଶ୍ କିଛି ଦିନ ହେଲା । ଖାଇ ନ ଥିଲି, ଯାହା ଖାଇଥିଲି ଆଇ ମାଆ ହାତ ତିଆରି ପୋଡ଼ପିଠାରେ ବୋଲି କୃତଜ୍ଞତାରେ ଗଦଗଦେଇ ଯାଇ ବନ୍ଧୁପଢ଼ାକୁ କହିଲି । ମୋର ଏତାଦୃଶ ପ୍ରଶଂସା ଶୁଣି ବନ୍ଧୁ ପଢ଼ା ଏତେମାତ୍ରାରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇଗଲେ ଯେ ରୋଷେଇ ଘର ଭିତରକୁ ଯାଇ ଗୋଟେ ବଡ଼ ଫ୍ଲେଟରେ କେକ୍‌ର ବଡ଼ ଖଣ୍ଡେ ଅଂଶ ଆଣି ମୋ' ସାମ୍ନାରେ ଥୋଇଦେଲେ । ମୋ' ଦେଖାଦେଖି ବନ୍ଧୁ ଜଣକ ପଛକୁ କେମିତି ପଡ଼ନ୍ତେ ? ପଢ଼ାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରି କହିଲେ ତାଙ୍କ ଘରଣୀ ବହୁତ ଇନୋଭେଟିଭ୍, କ୍ରିଏଟିଭ୍, କୁବିଲାଷ୍ଟ ଓ ଏନଜେଟିଭ୍ । ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ନା କିଛି ନୂଆ ଖାଇବା ଚିକ୍ତ ତିଆରି କରି ଖୁଆଇବାରେ ତାଙ୍କର ଥାଏ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ । ପ୍ରଥମ କେକ୍ ଖଣ୍ଡକ ମୁଁ କେଉଁଭଳି ଖାଇଛି ତାକୁ କେବଳ ମୁଁ ହିଁ ଜାଣେ । ଏବେ ଆଉ ଗୋଟେ ବଡ଼ କେକ୍ ଖଣ୍ଡକୁ ଦେଖି ମୋ ଅବସ୍ଥା ଅସମ୍ଭବ । ନା ଖାଇ ହେଉଛି ନା କହି ହେଉଛି । ଭୋକ ନାହିଁ, ଏବେ ଖାଇକି ଆସିଛି, ମୋ ପେଟ ଭଲ ନାହିଁ, ଅଧିକ ଖାଇ କାହିଁ ବଢ଼ିଆ ଟେଷ୍ଟକୁ ଚିଟା କରିବି ଭଳି ଅନେକ ବାହାନା କିଛି କାମ ଦେଲାଣି ଥାମ ସ୍ନେହୀ ବନ୍ଧୁପଢ଼ାକୁ । ଅଗତ୍ୟା ବହୁ କଷ୍ଟରେ ବାକି ଖଣ୍ଡକ ଉଦରସ୍ଥ କଲା ପରେ ଆଉ ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ରହି ଚା, ସର୍ବତ କି କଫିର ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ଅତ୍ୟାଚାର ସହିବାକୁ ମନ ନ ଥିଲା । ଫେରିବାକୁ ଉଠିଲା ବେଳେ ହସି ହସି ବନ୍ଧୁ ପଢ଼ାକୁ ତଥାପି କହି ଆସିଲି, ଆଜି ପେଟ ଭଲ ନାହିଁ ନଚେତ ଆହୁରି ଅଧିକ ଖାଇଥାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ତାଙ୍କ ଲାଜ ଲାଜ ମୁଁକି ହସ ମୋର ପେଟଦୁଃଖକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ହାଲୁକା କଲା ଅବଶ୍ୟ । ଗେଟ ଯାଏ ବନ୍ଧୁଜଣଙ୍କ ମୋତେ ବାଟେଇ ଆସିଲାବେଳେ ହଠାତ ମୋ' ହାତକୁ ଧରି ପକେଇ ଅନୁଜ ଗଳାରେ କହିପକେଇଲେ, ସାଙ୍ଗ ମୁଁ ଜାଣିଛି ତୁ କେତେ କଷ୍ଟରେ ସେ କେକ୍ ଖାଇଥିବୁ । ମୋ ଅବସ୍ଥା ତୋ ଠାରୁ ଆହୁରି ସାମାଜିକରେ । ସକାଳୁ ପଢ଼ାଙ୍କ କେକ୍ ତିଆରି ଦେଖିଲା ପରେ ପେଟ ଖରାପର ବାହାନା କରି ଦୁଇଥର ଲେମ୍ବୁ ପାଣି ପିଇ ସାରିଲିଣି ।

ତୋତେ ମୋ' ରାଗ ଏ କଥା ଆଉ କେଉଁ ସାଙ୍ଗକୁ କହିବୁନି । ତୁ ତ ବିବାହିତ, ଆଶା ମୋ କଥାକୁ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରୁଥିବୁ । ପଢ଼ାଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା ନ କଲେ ସେ ହାଣ୍ଡି ଭଳି ମୁହଁ କରିବେ । ନ କହିଲେ ବଦହଜମାରେ ନିଜ ପେଟ ହାଣ୍ଡିଠୁ ଅଧିକ ଫୁଲୁଛି । କହିଲେ ମରୁଛି ନ କହିଲେ ମରୁଛି । ଏ ବିଚରା ପତିର ଦୁଇପଟୁ ଲାଏ । ସୁଖୀ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ପାଇଁ ସବୁ ଜାଣି ସୁଜା ହସି ହସି ସହି ଆସୁଛି । ମୁଁ ଜାଣେ ତୁ ଆଜି କିଭଳି ସେ କେକ୍ ଖାଇଥିବୁ । କେକ୍ ଖାଇଲା ବେଳେ ତୋ ହସ ହସ ମୁହଁ ପଛର କରୁଣ ଅବସ୍ଥା ମୁଁ ବେଶ୍ ବୁଝି ପାରୁଥିଲି । 'ମୋ ଜୀବନ ପଛେ ନକେଁ ପଡ଼ିଥାଉ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ଖୁସିରେ ଥାଉ'

ନ୍ୟାୟରେ ମୁଁ ସବୁଦିନ ଏହି ହସ ପଛର କରୁଣ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ରାତି କରୁଛି । ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ମୁଁ କହିଲି ମନ ଦୁଃଖ କରେନା । କେବଳ ଆମେ ଦୁହେଁ ନୁହଁ ବିବାହିତ ସମସ୍ତ ଦମ୍ପତି ଅଳ୍ପବୟସରେ ସମତୁଷ୍ଟୀ । ସୁଖୀ ଦାମ୍ପତ୍ୟ ପାଇଁ ଜଣେ ପତିକୁ କି କି ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ସେ କଥା ମୁଁ ଜାଣେ । ନିଜ ପୌରୁଷକୁ ପାହାଡ଼ ପ୍ରମାଣେ ଦୃଢ଼ କରିବାକୁ ଯାଇ ପଢ଼ା କିମ୍ବା ବାହାରେ ଯେତେ ଦର୍ଶନ କଥା କହିଲେ ବି ନିଜ ଭିତରେ ନିଜେ କିପରି ମୂଷା ଭଳି ଖରୁଆଉ ତାହା କେବଳ ଜଣେ ବିଚରାପତି ହିଁ ବୁଝିପାରିବ ।

-ବନମାଳୀ ଭବନ, ଖାନ୍ନଗର, କଟକ
ମୋ: ୯୪୩୭୦୧୦୭୫୮

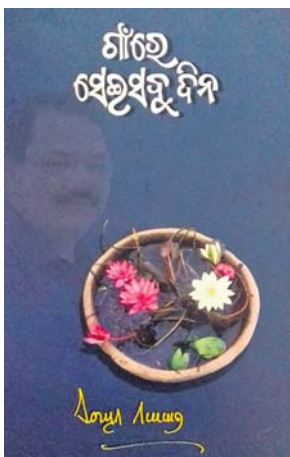
ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ଗାଁରେ ସେଇସବୁ ଦିନ

ଲେଖକ-ସଂଗ୍ରାମ ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରକାଶକ-ବିଜୟ ବାର୍ତ୍ତା, କଟକ, ମୂଲ୍ୟ-୨୦୦ଟଙ୍କା

ଲେଖକ ସଂଗ୍ରାମ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ 'ଗାଁରେ ସେଇସବୁ ଦିନ' ପୁସ୍ତକରେ ୧୧ଟି ବିଷୟ ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଚାଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ହୋଇଛି । ଗାଁର ନାମ 'ଶଙ୍ଖସ୍ୱର' । ଏଠାରେ ରହିଛନ୍ତି ବହୁ ଗୋପାଳ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ । ସେମାନେ ବଢ଼ିଶା ଫୁଲି ସେମାନଙ୍କୁ ଗାଣି ନିଅନ୍ତି ନଦୀ କୂଳକୁ । ଭାଗବତର ଯମୁନାକୂଳ ଓ କହ୍ନେଇ ଆସେ 'ଶଙ୍ଖସ୍ୱର' ପାଖରେ ବସିଯାଉଥିବା ପାଇକା କୁଳକୁ । ଓଡ଼ିଆ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ପାରିବାରିକ ଜୀବନକୁ ନେଇ ସଂଗ୍ରାମଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଜୀବନ ସ୍ମୃତିର ଏକ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଆଲୋଚନା । ସୂକ୍ଷ୍ମ ଜୀବନଦୃଷ୍ଟି, ସମ୍ପର୍କାୟମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣବତ୍ତା ଓ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ଦିନଲିପି, ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ତରର କୃଷିଭିତ୍ତିକ ସମାଜର କ୍ଷୟ ଓ ବିଲୟର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଇତିହାସ ହେଉଛି ବହିର ମର୍ମକଥା । ଏଥିରେ ଲେଖକୀୟ ଆଚୋପ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆତ୍ମ ପ୍ରତିସ୍ମାର ଗରିମା ନାହିଁ; ଯାହା ସଂଗ୍ରାମଙ୍କ ଲେଖାରୁ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚର ହୁଏ । ଏହି ବହିଟି ଜୀବନ ଓ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ସ୍ମରଣୀୟ ଦସ୍ତାବିଜ, ଯାହା ପାଠକଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ବାସି ରଖିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିବିମ୍ବ

ଲେଖକ- ଅଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ପ୍ରକାଶକ- ଅଭିମାନ, ପୁରୀ, ମୂଲ୍ୟ-୧୨୦

ଅଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଲାଗି କବିତା ଏକ ବିଳାସ ମାତ୍ର ନୁହେଁ ବରଂ ଜୀବନ ସଂଧାନର ସୂତ୍ର । ଶବ୍ଦ ଓ ଛନ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବନର ଚିତ୍ରଣ ସତ୍ୟ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ ସେ ଖୋଜି ପାଆନ୍ତି ଅଲୀକତା । ବହୁ ସମ୍ଭାବନାର ଜୀବନ ତାଙ୍କର ଶେଷ ହୁଏ ମରଣର ଆକସ୍ମିକତାରେ । ସେ କିନ୍ତୁ କବିତାରେ ଜୀବନର ଏ ନିଶ୍ଚରତାକୁ ଶକ୍ତି ବୋଲି ମନେ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତର ମହନୀୟତାକୁ କବିତାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଆଉ ଲେଖିଛନ୍ତି ଅନ୍ତହୀନ ଜୀବନର ଉପପାଦ୍ୟ । ସରଳ ଓ ନିରାଡ଼ମ୍ବର ଭାଷା ତାଙ୍କ କବିତାକୁ ଦେଇଛି ସାଲୀଳତା । ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କବିତା ସଙ୍କଳନ 'ପ୍ରତିବିମ୍ବ' ପାଠକମାନଙ୍କ ଆଦର ନିଶ୍ଚୟ ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ । ୫୦ ଟି କବିତାର ସମାହାରରେ ଅଜୟ କୁମାର ମହାନ୍ତିଙ୍କ କବିତା ସଙ୍କଳନ 'ଅଭିମାନ ପ୍ରକାଶନୀ'ର ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ସଙ୍କଳନ ।

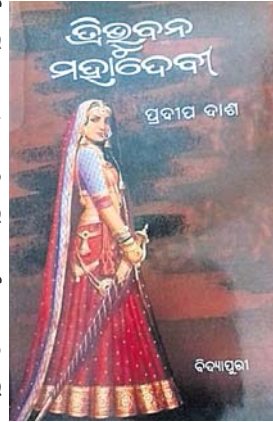

ତ୍ରିଭୁବନ ମହାଦେବୀ

ଲେଖକ- ପ୍ରଦୀପ ଦାଶ

ପ୍ରକାଶକ- ବିଦ୍ୟାପୁରୀ, କଟକ, ମୂଲ୍ୟ-୩୨୦ଟଙ୍କା

'ତ୍ରିଭୁବନ ମହାଦେବୀ' ଉପନ୍ୟାସର ଲେଖକ ପ୍ରଦୀପ ଦାଶ । ଏହା ତାଙ୍କ 'ଚରୁ ଚାବର ଓ ଚର୍ଯ୍ୟା' ଉପନ୍ୟାସର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ ବୋଲି ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି । କଥାବସ୍ତୁର ପ୍ରବହମାନ ସ୍ରୋତ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଉପନ୍ୟାସର କତିପୟ ଚରିତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ କ୍ରମ ବିକାଶ ସେଥିରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ 'ତ୍ରିଭୁବନ ମହାଦେବୀ' ଉପନ୍ୟାସର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭୌମକର ବଂଶର ମହାରାଣୀ ନିଜେ 'ତ୍ରିଭୁବନ ମହାଦେବୀ' । ଉଭୟ ଉପନ୍ୟାସର ପ୍ରେକ୍ଷାପଟ ଗୌରବର ରାଜବଂଶ ସତ୍ୟ; ମାତ୍ର ଉପନ୍ୟାସ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି । ତ୍ରିଭୁବନ ମହାଦେବୀ ଗଙ୍ଗବଂଶୀ କନ୍ୟା ଓ ଭୌମବଂଶୀ ବଧୂ । ଏହା ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ସଂପ୍ରତି ନାରୀ ସଶକ୍ତୀକରଣ ଯୁଗରେ ଏପରି ଏକ ଉପନ୍ୟାସ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ପ୍ରାଚୀନ ଓଡ଼ିଶାରେ ନାରୀ ଥିଲେ ଶକ୍ତିମୟୀ ଓ ରାଜଦଣ୍ଡଧାରଣୀ । ଲେଖକ ଏଭଳି ଏକ ଅଭିନବ ଐତିହାସିକ ଚରିତ୍ରକୁ ଉପଜାବ୍ୟ କରି ଉପନ୍ୟାସ ରଚନା କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏହା ଓଡ଼ିଆ ସାରସ୍ୱତ ଭଣ୍ଡାରକୁ ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି କରିବ । ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଉପନ୍ୟାସ ଭଳି 'ତ୍ରିଭୁବନ ମହାଦେବୀ' ବ୍ୟାପକ ପାଠକୀୟତା ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

ହୀରାଖଳିତ ଚୟନେଟ୍ ସିଟ୍

ପୁରୀରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଏକ ଚୟନେଟ୍, ଯାହାକୁ ଦେଖି ଆଖି ଝଲସିଯିବ । କାରଣ ତାହା ସୁନା ଓ ହୀରାରେ ତିଆରି । ଆଉ ତାହା ଏତେ ଚମତ୍କାର ଓ ସୁନ୍ଦର ଯେ, ତାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ହେବନି, ବରଂ ସାଇତି ରଖିବାକୁ ଚାହଁବେ । ତେବେ ଏହି ଚୟନେଟ୍ ସିଟ୍ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି

ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । କାରଣ ସେଥିରେ ଖଳିତ ହୋଇଛି ୪୦,୮୧୫ଟି ହୀରା, ଯାହା ୩୩୪ କ୍ୟାରେଟର ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଚୟନେଟ୍ ମୂଲ୍ୟ ୧.୨୮ ମିଲିୟନ । ତେଣୁ ଏହା ଗିନିଜ୍ ଖୁଲିତ ରେକର୍ଡ୍ ସ୍ୱରୂପେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହୀରା ଖଳିତ ଚୟନେଟ୍ ସିଟ୍ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ।

ଟାୟାର୍ ସ୍ଟେ ସ୍ପେଶନ

ସାଧାରଣତଃ ପୁରୁଣା ଟାୟାରଗୁଡ଼ିକ ଅଦରକାରୀଭାବେ ପଡ଼ି ରହେ । ହେଲେ ଅନୁଭା ତ୍ରିବେଦୀ ଭାର୍ଗବ ନାମ୍ନୀ ଜଣେ ମହିଳା ଗୁଜୁରାଟ, ଅହମ୍ମଦାବାଦସ୍ଥ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ଓ ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏହି ଅଦରକାରୀ ଟାୟାରକୁ ନେଇ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପ୍ଲେସ୍ଟେସନ୍ । ଯେଉଁଥିରେ ଝୁଲାଇ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଖେଳ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । ଅନୁଭା ପ୍ରଥମେ ଫାର୍ମା ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରୀରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ସବୁବେଳେ ସେ ଗରିବ ପିଲା ଓ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଚାକିରି ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ଥରେ ତାଙ୍କ ପୁଅର ଜନ୍ମଦିନରେ ସେ ଏକ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ବୁଲିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ସେଇ ପିଲାଙ୍କ ମନରେ ଟିକେ ହସ ଫୁଟାଇବା । ତେବେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ପିଲାମାନେ ଖେଳିବା ଲାଗି ସେଠି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ଏକ ଝୁଲାଇ ଦେବେ ବୋଲି ଭାବିଥିଲେ । ହେଲେ କିଣି କି ଦେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଲାଗିବ । ତେଣୁ ସେ ଅନେକ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ ଅଦରକାରୀ ଟାୟାରରେ ରଜନି ଝୁଲାଇ ତିଆରି କରି ସେହି ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଦେଇଥିଲେ । ସେଠାକାର ଶିକ୍ଷକ ଏହାକୁ ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ସେ ଟାୟାରରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗନବାଡ଼ି କେନ୍ଦ୍ର ଓ ସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଟାୟାରର ପ୍ଲେସ୍ଟେସନ୍ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଦରକାର ଥିଲା । ଏହି ଅସୁବିଧାକୁ ଦୂର କରିବା ଲାଗି ସେ କ୍ରାଉଡ଼ଫଣ୍ଡିଂର ସହାୟତା ନେଲେ । ଆଉ ଲୋକମାନେ ଦେଉଥିବା ଟଙ୍କାରେ ନିଜର କାମ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହାପରେ ଅହମ୍ମଦାବାଦ, କାନପୁର, ବାଙ୍ଗାଲୁରରେ ୨୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଟାୟାରର ପ୍ଲେସ୍ଟେସନ୍ କରିସାରିଲେଣି । ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ଲୋବାଲ ରିସାଇକେଲିଂ ଆଓର୍ଡ଼ ବି ମିଳିଛି ।

ଚେଡ଼ି ବିୟର କାହାକୁ ବା ଭଲ ନ ଲାଗେ । ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବଡ଼ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହା ବହୁତ ପସନ୍ଦ ଆସିଥାଏ । ଆମେରିକା, ସାଉଥ ଡକୋଟାର ୬୮ ବର୍ଷୀୟା ମହିଳା ଜ୍ୟାକି ମାଲିଙ୍କୁ ତ ଚେଡ଼ି ବିୟର ଏତେ ପସନ୍ଦ ଯେ, ସେ ଯେଉଁଠି ବି ଯାଆନ୍ତି ସେଠାରୁ ଯେମିତି ହେଉ ଚେଡ଼ି ବିୟର କିଣନ୍ତି । ଫଳରେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏବେ ଚେଡ଼ି ବିୟରର ଏକ ବଡ଼ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇଗଲାଣି । ଆଉ ଏହି ସଂଗ୍ରହ ଏତେ ବଡ଼ ଯେ ତାହା ଗିନିଜ୍ ଖୁଲିତ ରେକର୍ଡ୍ ସ୍ୱରୂପେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଚେଡ଼ି ବିୟର ସଂଗ୍ରହଭାବେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ୮,୦୨୬ଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚେଡ଼ି ବିୟର ଅଛି । ୨୦୦୦ ମସିହାରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଚେଡ଼ି ବିୟର କିଣିଥିଲେ । ପରେ ସେ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଦୋକାନରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚେଡ଼ି ବିୟର କିଣିଲେ ।

ଏତେ ଚେଡ଼ି ବିୟର!

ପ୍ରାୟ ୨୯ଟି ଦେଶ ବୁଲି ସେ ଚେଡ଼ି ବିୟର କିଣିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ୩/୪ ଇଞ୍ଚ ଉଚ୍ଚତାର ଏକ ଚେଡ଼ିବିୟର ଅଛି । ସେହିଭଳି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ସବୁଠାରୁ ଚେଡ଼ି ବିୟରର ଉଚ୍ଚତା ୮ ଫୁଟ । ତେବେ ସବୁଠୁ କୌତୁହଳର କଥା ହେଉଛି ପିଲାଦିନେ ଜ୍ୟାକିଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ବି ଚେଡ଼ି ବିୟର ନଥିଲା । ଏମିତିକି ୮ ବର୍ଷ ବୟସର ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଚେଡ଼ି ବିୟର କ'ଣ ? ୮ ବର୍ଷ ବୟସ ପରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ମିନେସୋଟା ଷ୍ଟେଟ ଫେୟାରରେ ଚେଡ଼ି ବିୟର ଦେଖିଥିଲେ । ଏବେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ଚେଡ଼ି ବିୟରର ସଂଗ୍ରହକୁ ସେ ସାଉଥ ଡକୋଟାର ହିଲ୍ ସିଟିରେ 'ଚେଡ଼ି ବିୟର ସିଟି' ନାମରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ପାଇଁ ସାଇତି ରଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦେଖି ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବେଶ୍ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି ।